

2017

Pri 100. výročí zjavení Panny Márie Fatimskej

ďakujeme Bohu za

nespočetné dobrodenia,

ktoré nám udelil pod jej ochranou

Pápež František

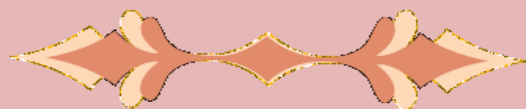
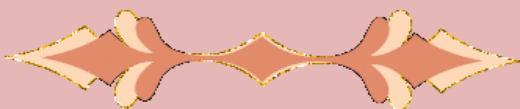
Jasličková slávnosť Práznovce

Piatok 6.1.2017 na Slávnosť Zjavenie Pána pred svätou omšou o 8:30 hod. sa uskutočnila jasličková slávnosť vo filiálnom kostole v Práznovciach. S vianočným programom vystúpil folklórny súbor Krnčianka pod vedením Evy Hankovej a Júliusa Štreichera.

Zjavenie Pána

Vianočné obdobie sa skončilo 6. januára na deň Troch kráľov. Je to sviatok Zjavenia Pána. Pri svätej omši kňazi vo farskom kostole Bošany a na filiálkach Práznovce, Krnča požehnali vodu, sol' a kriedu. V popoludňajších hodinách od 13.00 hod. v dňoch 6. 7. 8. 1. 2017 navštívili domy veriacich, ktoré požehnali posvätenou vodou a nad dvere napísali posvätenou kriedou nový letopočet a písmená 20-C+M+B 17, čo značí Christus Mansionem Benedicat – Kristus nech žehná tento dom.

„Objav Krista“

V našej farnosti prebiehala 8-týždňová duchovná obnova „Objav Krista“. Je to duchovná obnova zameraná na prehĺbenie vzťahu s Kristom. Kurz prebiehal každý piatok od 20. januára 2017 v čase od 19.00 hod. v pastoračnom centre.

Obetovanie Pána

Sviatok obetovania Pána (Hromnice) a svätenie hromničných sviečok patria neodmysliteľne spolu. V cirkevnom kalendári sa tento sviatok slávi vždy 2.februára. Na začiatku slávnosti sa svätia hromničné sviece a hneď v nasledujúci deň 3. februára sme si pripomenuli sviatok sv. Blažej, mučeníka. Krásnou zvláštnosťou tohto sviatku a veľmi obľúbeným obradom je svätoblažejské požehnanie. Traduje sa, že na príhovor svätého Blažej sa udiali zázračné uzdravenia tela. A tak sa svätý Blažej stal ochrancom od chorôb hrdla. Preto sa svätoblažejské požehnanie udeľuje dvoma sviecami prekríženými cez hrdlo.

Aj v našej farnosti a na filiálkach Krnča a Práznovce sa vo štvrtok 2.2.2017 pri svätých omšiach požehnávali hromničné sviece a piatok 3.2. 2017 sa konalo svätoblažejské požehnanie hrdla so sviecami.

„On je živý“

3 - 5 februára 2017 v Nitre v priestoroch Agrokomplexu sa konalo stretnutie mladých s názvom „On je živý“. Témou tohtoročného stretnutia je "Akó si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta". Hlavnými hosťami boli Max Kašparů, Tomáš Surovec Lamačské chvály. Aj z našej farnosti sa tohto stretnutia zúčastnili naši mladí.

Obnova interiéru farského kostola

Od utorka 14.2.2017 sa začalo s maľovaním Farského kostola svätého Martina v Bošanoch. Obnovil sa interiér kostola. Mnohí farníci túto prácu podporili svojimi modlitbami a obetami, akó aj finančnou pomocou. Našli sa

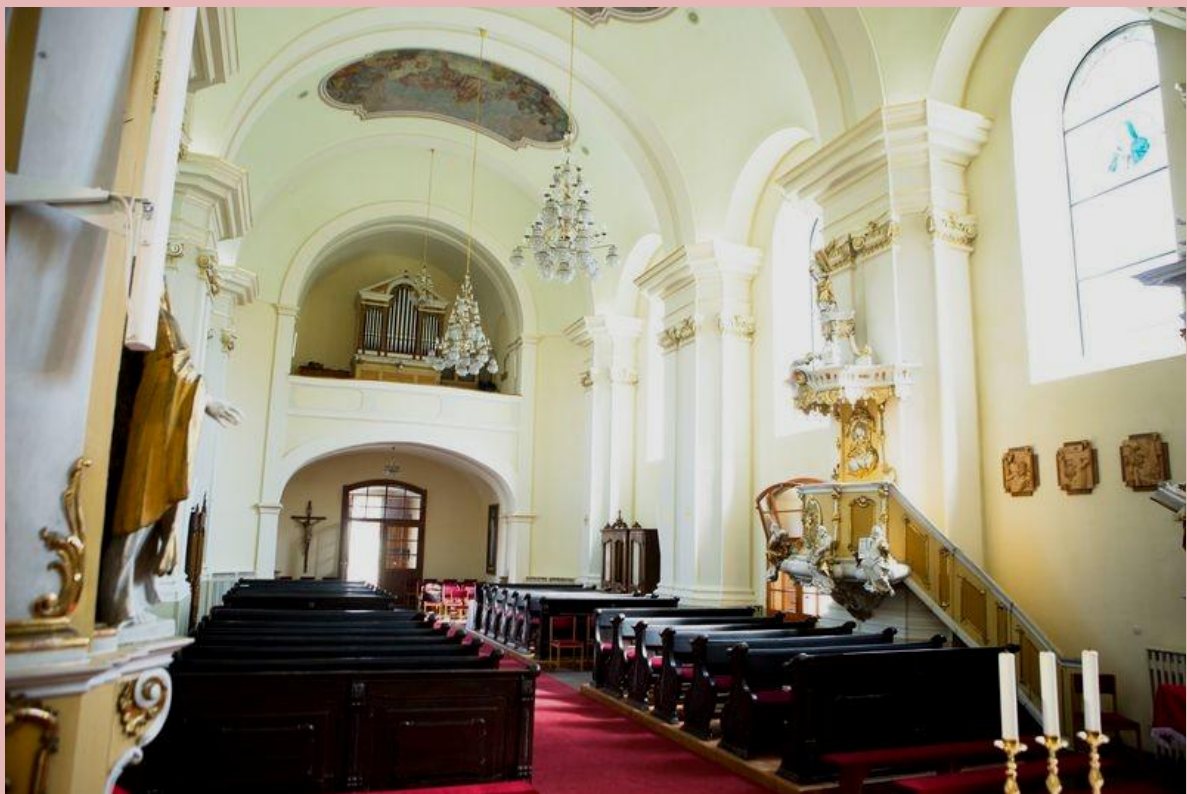
aj takí, ktorí svoj čas venovali prácam na kostole. Za tieto prejavy viery a lásky voči Pánovi a jeho chrámu sa poďakoval náš duchovný Štefan Bukovan.

Sväté omše sa počas týchto prác konali v Pastoračnom centre v Bošanoch. Z dôvodu nižšej kapacity sa konali dve vigílné sväté omše. V sobotu o 16:30 hod. a 18:00 hod. obe s platnosťou na nedeľu. Vo svojich modlitbách sme pamätali a prosili Pána, aby požehnával túto prácu na našom kostole. Nech Boh odmení aj každú štedrosť prejavenu voči jeho chrámu.

Chrám pred obnovou

Chrám po obnove

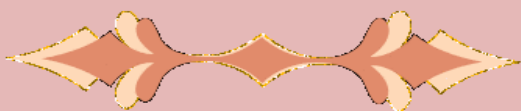
Vo štvrtok 30.3.2017 o 18:00 hod. sa v Bošanoch vo Farskom kostole konala slávnostná svätá omša ako poďakovanie za Božiu pomoc pri obnove interiéru kostola. Po svätej omši bola adorácia do 20:00 hod., pri ktorej veriaci prosili o požehnanie duchovnej obnovy farnosti. Počas adorácie mali veriaci možnosť pristúpiť k svätej spovedi.

Duchovná obnova vo farnosti Bošany

„Festival viery“

*Víkend „Festival viery“ má za cieľ viesť veriacich k osobnému súhlasu so všetkým, čo znamená pojem byť kresťanom: je to celkom osobné prijatie Božej vôle a moci v živote človeka v sile Ducha Svätého. Duch Svätý veje, ale my musíme napnúť plachty! Duchovná obnova sa konala v našej farnosti od 31.3. do 2.4.2017 pod vedením **Pátra Jozefa Hegglinu**, ktorý je členom misijnej spoločnosti Misionári Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Festival viery sa začal krížovou cestou. Po nej nasledovala svätá omša celebriovaná pátrom Jozefom Hegglinom v zrenovovanom a vyčistenom kostole. Je to symbolom toho, že už je čas takto upratať aj našu dušu pred ukrižovaním*

a zmŕtvychvstaním nášho Pána Ježiša. Páter Jozef Hegglin otvoril duchovnú obnovu v našej farnosti v čase príprav na najväčší kresťanský sviatok, Zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. Pán farár Štefan Bukovan ho srdečne privítal v našej farnosti a poprial mu, aby sa u nás cítil ako doma, keď je v dome svojho Otca so svojimi bratmi a sestrami.

Páter Jozef vo svojom príhovore uviedol, že postavenie kostola a jeho obnova, je prejavom lásky k Bohu. Veža symbolizuje ruku ukazujúcu na Boha a upozorňuje nás: Pamätaj na cieľ svojej cesty a na cieľ svojho života. Hodiny na veži - zo všetkých svetových strán zasa upozorňujú, že čas beží pre každého z nás a približuje sa ten fantastický deň stretnutia s Bohom. Večné svetlo nás upozorňuje na všade prítomnosť Pána Boha. Toto všetko je ale len pomôcka na poznanie Božích tajomstiev. Prednášky, knihy, obrazy, toto všetko má slúžiť na ukávanie cesty.

Najdôležitejšie však je poznať Boha osobne, cez svoju vlastnú skúsenosť a prežívanie. Cirkev má byť spoločenstvo veriacich, spoločenstvo bratov a sestier, ktorí spolu prežívajú život viery.

Verím v Boha, Otca všemohúceho...

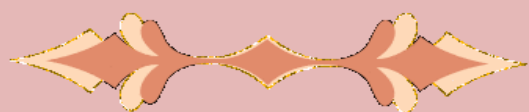
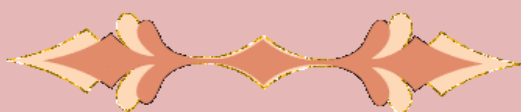
***Prednáška s prezentáciou „Pán Boh všetkých svetov“ –
o viditeľnom a neviditeľnom svete***

Prednášku viedol páter Jozef Hegglin v pastoračnom centre v piatok večer za účasti veriacich z Bošian, Práznoviec a Kyrnče. Požiadal, aby sme prosili Pannu Máriu o pomoc vo všetkých rozhodovaniach a trápeniach, najmä teraz v čase výročia Fatimského zjavenia, kedy nebeská Matka posiela odkaz, ako sa dá dosiahnuť spása. Páter Jozef názorne ukázal, aký obrovský je vesmír, aká obrovská je galaxia, ktorá má 100 – 400 miliárd hviezd, existuje 200 miliárd galaxií. Keď sa pozeráme na stvorenia, vidíme, že Boh existuje. Viera je potrebná, aby sme verili, že Boh ľudí miluje. Páter zdôraznil, že potrebujeme mať dôveru v Pána. Tak, ako ju

majú vtáky, ktoré majú svoj svet integrovaný do nášho sveta.

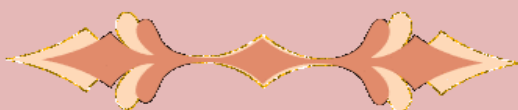
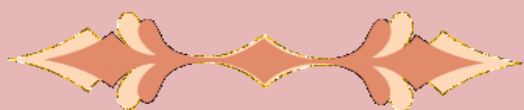

Teraz máme v sebe filter, aby sme Pána Boha nevideli. Ten odíde, keď zomrieme. Klinická smrť dáva poznať, že existuje niečo po smrti a že je to našimi zmyslami nepredstaviteľné a slovami neopísateľné. Boh nič nestvoril, aby to potom zničil.

Máme veľa svedectiev viery. Napríklad neurochirurg Dr. Alexander Eben, ktorého posolstvom sa stalo: „Si milovaný, nemáš sa čoho báť.“ Aj svätý Ján opisuje: „Videl som nové nebo a novú zem,... už nebude viac náreky, ani bolesti.“ Na záver veriaci v skupinách diskutovali o prednáške.

Prednáška : „ Radosť z viery“

V druhý deň duchovnej obnovy sa uskutočnila prednáška „Radosť z viery“ s pátrom Jozefom Hegglinom. Prednáška mala niekoľko sekvencií:

1. Viera je dar

Páter priblížil, ako sa viera dostala na ostrov Kiribati, ktorý sa aj pre neho stal na 15 rokov domovom. Najväčším pre nás bolo poznanie, že títo ľudia čakali na Ježiša a nie naopak, ako sa to stáva v našom svete.

2. Viera je svetlo

Človek, ktorý nemá vieru, nevie prečo žije a aký je jeho cieľ. Mnohí považujú za cieľ života zábavu, peniaze a mnohé neresti. Ale práve viera je svetlo, ktoré dáva zmysel životu, je to zdroj úžasnej radosti, povedal páter.

Uviedol príklad Mgr. Guy Marie Riobého, biskupa, ktorý sa vo svojich 34 rokoch zúčastnil na duchovných cvičeniach pre kňazov. Tie viedol jezuita, ktorý ho priviedol k tomu, že kresťanstvo je náboženstvo lásky, nie zákona.

Zamysleli sme sa nad veršom Mt 13:44,45: Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu ukrytému na poli. Keď ho človek našiel, skryl ho, od radosti šiel a predal všetko, čo mal a kúpil to pole.

3. Boh je láska – radosť

Slovo radosť sa vo Svätom písme spomína 1768-krát, čo má svoj význam. Boh nám dá všetko. Celý svet je náš. Boh nám dá život, seba samého, v krátkom čase budeme mať radosť, keď budeme u neho. Preto nám Boh dal najväčšie prikázanie „Milovať budeš Pána, svojho Boha,

celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou!“ Ak Boh od nás niečo chce, tak to urobí ako prvý. Len ak máme skutočné vedomie viery, vtedy máme silu robiť veci ako mučeníci. Páter nám pre zaujímavosť pripomenul, že najviac mučeníkov je vo Vietname, až 130 000.

Nedostávame silu viery, ak ju nepotrebujeme. Ale to, čo má zmysel, nám dáva silu vydržať, čoho príkladom je aj život Viktora Frankla, psychiatra židovského pôvodu, ktorý prežil 5 koncentračných táborov a povzbudzoval k hľadaniu zmyslu utrpenia a dával silu svojim spoluväzňom, aby vydržali a svoje utrpenie obetovali za blízkych a za dôležité veci.

4. Viera ako dôvera

Dôverovať znamená dotýkať sa srdca, je to niečo hlbšie. Ved' toľkokrát nám Ježiš hovorí: „Neboj sa!“. Dôvera je, že nič nás nemôže odlúčiť od Božej lásky. Boh má iný pohľad na to, čo je dobré a čo je zlé, ale my mu musíme dôverovať. Lebo tým, ktorí milujú Boha, všetko slúži na dobré. Páter pripomenul príbeh Jozefa a jeho bratov, príbeh svätého brata Klauza a tiež svoj príbeh, kedy sa on sám v chorobe odovzdal Pánovi a ten ho uzdravil.

Odovzdanie života Pánovi znamená povedať mu: Pane, môžeš so mnou robiť, čo chceš ty. On má pre nás myšlienky pokoja a radosti. Tento princíp sa osvedčil aj v klube anonymných alkoholikov, ktorých 12 krokov k uzdraveniu sú tiež krokmi k odovzdaniu sa Pánovi.

Po samotnej prednáške nasledovala modlitba svätého brata Klauza a osobné uvažovanie nad predloženými otázkami. Vzdelávanie sa v skupinkách začalo úvodnou modlitbou k Duchu Svätému a s podelením sa s tým, o čom sme uvažovali. Nasledovala modlitba za každého účastníka skupinky.

...i v Ježiša Krista, jeho jediného syna

Prednáška : „ Kto vidí mňa, vidí Otca“

Ohlasovanie Božej lásky misionárom pátrom Hegglinom sa začalo v poludňajších hodinách citátom svätého Jána (14,9): „ Kto vidí mňa, vidí Otca.“ Pokračoval otázkou, ktorú si človek často kladie: Ak ma Boh miluje, ako to, že dopustí aj ťažké veci?

Na začiatku prezentácie uviedol ťažké slovné spojenie: *Démonický Boh*. Vysvetlenie podal na príklade knihy Karla Frielingsdorfa – *Falošné predstavy o Bohu*. Karl Frielingsdorf, SJ sa narodil 23. februára 1933. Bol profesorom pastorálnej psychológie a náboženskej pedagogiky a vedúcom Inštitútu pre pastorálnu psychológiu vo Frankfurtu. Prostredníctvom mnohých príkladov ukazuje zrozumiteľným a živým jazykom účinnosť týchto falošných, démonizujúcich predstáv o Bohu a na základe svojich dlhoročných terapeutických skúseností dáva návod, ako môžu byť odhalené a prekonané.

Ak „Boh je láska“, prečo jestvuje utrpenie, choroba, smrť

V katechizme katolíckej cirkvi sa píše: *Ak sa všemohúci Boh Otec, Stvoriteľ usporiadaného a dobrého sveta stará o všetky svoje stvorenia, prečo jestvuje zlo? Na túto otázku, takú naliehavú a nevyhnutnú, takú bolestnú a tajomnú, nepostačí nijaká rýchla odpoveď. Odpoveďou na ňu je kresťanská viera ako celok – dobrota stvorenia, tragédia hriechu, trpezlivá láska Boha, ktorý vychádza človeku v ústrety svojimi zmluvami, vykupiteľským vtelením svojho*

Syna, darom Ducha, zhromaždením cirkvi, silou sviatostí a povoláním do blaženého života.

Slobodné tvory sú pozvané, aby s týmto životom vopred súhlasili, ale môžu ho aj vopred odmietnuť, čo je hrozné tajomstvo. V kresťanskom poslanstve niet takého prvku, ktorý by z určitého hľadiska nebol odpoveďou na problém zla.

Lúče svetla k problematike: Prečo...?

1. Božia láska nie je ako ľudská láska

Jeho láska je taká veľká, že je pre nás takmer nebezpečná. Často sa Boh vo svätom písme zjavuje ako oheň. Na zemi nás chráni od Božej lásky telo. Ak sa premeníme do lásky, sme ako plamienok v ohni. Ak je človek ako kameň voči Bohu, tak je ako kameň v ohni.

2. Pochybovať o Božej láske kvôli ťažkostiam = pokušenie

Ak Boh hovorí, ty si môj milovaný syn, je to balzam na dušu človeka. Sme neustále pokúšaní v myšlienkach, v predstavách, v potrebách. Aj diabol pokúšal Ježiša. Ale

ak je aj človek v nebezpečenstve, Boh je stále pri ňom. Keď prežívam niečo ťažké, je to pokušenie, ale ani svätí nemali žiadne výhody.

3.Boh chce, aby bol človek slobodný

V slobode môžeme robiť dobre alebo zle. Aj Ježiš sám na sebe spoznal, že človek môže robiť zle človeku. My sami sme zodpovední za svoj život, nie Boh.

4.Božia vôľa nie je, aby sme trpeli

Boh chce, aby sme plnili Jeho vôľu. Ježiš neprišiel priniesť utrpenie, ale stál na strane ľudí, ktorí trpeli. Božia vôľa bola, aby bol Ježiš verný, a to platí aj pre nás.

5.Pôsobenie Satana

Za deštrukčnými silami je diabol, či už to je rozvod, vojny... A prečo Boh dal diablovi moc? – to je jeho tajomstvo.

6.Utrpenia tohto času nie sú hodné porovnávania s budúcou slávou, ktorá sa nám má zjaviť

7.Falošné predstavy o Bohu

Boh je vždy iný, ako si myslíme. Obraz Boha pochádza najskôr od rodičov, učiteľov, z kázni, listov, z Biblie.

Biblia je ako mozaika, musíme si dať odstup, aby sme videli všetky farby, ktoré sa dajú do jedného obrazu.

Často vnímame Boha ako :

toho, čo udeľuje dobré a zlé body,

veľkého brata, ktorý z nás môže byť sklamaný,

desivého, nosiaceho hrôzu, čo každú chybu trestá,

smrteľnú hrozbu, ktorá zlých ničí a dobrých odmeňuje,

toho, čo odmeňuje iba dobrých a ak by to tak bolo, svet sa už dávno obráti k Bohu, toho, čo manipuluje ľudí a človek je úplne bezmocný.

Ale Boh je láska. Nie je samotár, je spoločenstvo 3 osôb a štvrté miesto je pripravené pre nás. Lebo Boh chce mať s nami živý vzťah. Boh je Duch, nie je ani muž, ani žena.

Páter nám ponúkol niekoľko obrazov Boha, Ježiša. Ježiš je obraz neviditeľného Boha (Kol 1,15):

zázrak v Káne Galilejskej pri premene vody na víno, stretnutie so Zachejom, umývanie nôh a reakcia Petra, rozprávanie o stratenej ovci, podobenstvo o márnoträtom synovi, podobenstvo o farizejovi a mýtnikovi...

Boží záujem o nás je naša budúcnosť. Ale potrebuje od nás, aby sme povedali: Zhrešil som... Nemusíme zmeniť srdce Boha, ale svoje.

*Prednáška bola ukončená obrazom Ježiša, z ktorého rany svietili ako 5 slnôk ako ich videla **Margita Mária Alacoque, rehoľníčka, mystička**. Zahĺbili sme sa do seba a opakovali slová: „Som tichý a pokorný srdcom.“*

Fatimská slávnosť

Témou slávnosti bola modlitba pokoja – obetovanie utrpenia . Páter Jozef sa zamýšľal nad tým, s akým úmyslom máme prinášať utrpenie. Utrpenie prinášané s láskou pre iných má obrovský význam. Takto trpel aj Ježiš za nás na kríži, z lásky k nám.

Posolstvom jeho lásky aj cez utrpenie je: Ja Ťa nikdy neopustím – to je istota nášho života. Neopustil nás ani v čase, keď musel za nás zomrieť, aby sme my mohli žiť večný život. Aj my by sme sa mali pokúšať obetovať utrpenie z lásky a znášať ho trpezlivo, ako ho znášal Pán na kríži.

Predniesli sa prosby k patrónke Panne Márii a pomodlili sme sa spoločne Bolestný ruženec.

Festival viery pokračoval sobotnou večernou svätou omšou s témou vzkriesenie Lazara

Páter Jozef začal konštatovaním, že smrť je tá najdemokratickejšia vec a že sme dostali najkrajší a najdôležitejší prísľub od Pána Ježiša: Ja som vzkriesenie a život. Boh nás má až tak rád, že nám necháva slobodnú vôľu. Slobodu, aby sme sa mohli rozhodnúť buď preňho a večný život, alebo pre život bez neho. Viera sa odohráva v nás, v našom srdci, predovšetkým v srdci.

Moc vzkriesenia je v nás. Ježiš nás tak miloval, že dal život za nás, ale teraz čaká na našu odpoveď. Patriť

celkom jemu, odovzdať mu celý život. Boh, ktorý vzkriesil Ježiša, žije v našom srdci.

Večer milosrdenstva/Verím v Ducha Svätého

Prednáška, adorácia, osobná modlitba za ľudí

Božia Láska, príd' k nám. To je túžba všetkých, ktorí milujeme Pána. To je posolstvo svätej omše. Túžba neveriaceho Tomáša vidieť znovu svojho Učiteľa a Pána. Ježiš nám chce povedať: Budte v pokoji, pokoj Vašej duši, som tu a so mnou sa Vám nič nemôže stať. Ja Vás ochránim, lebo moja láska je nekonečná. Ježiš sa chce dotknúť našich rán a uzdraviť nás, našu nepokojnú, boľavú dušu. Ale keďže máme slobodnú vôľu, čaká aj od nás, aby sme spravili krok k Nemu. Osobný krok k Pánovi.

Vyjadril to svätý brat Klaus v modlitbe:

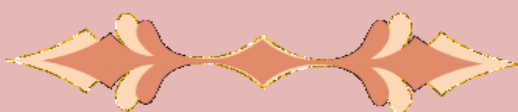
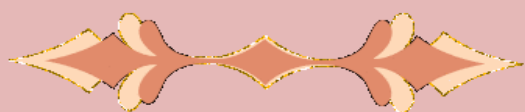
Ó Pán môj a Boh môj, vezmi a vzdial' odo mňa všetko, čo mi prekáža na ceste k Tebe.

Ó Pán môj a Boh môj, daj mi všetko, čo ma môže priblížiť k Tebe?

Ó Pán môj a Boh môj, vezmi ma od seba samého a daj ma celého úplne Tebe.

Pred vystavenou Sviatosťou Oltárnou sme vyjadrili svoju lásku k Pánovi. Boh je Láska. Toto poznanie sme si uvedomovali v spoločenstve veriacich, bratov a sestier. Boh nás nekonečne miluje.

Sila modlitby je obrovská a my si to dostatočne neuvedomujeme. Táto sila sa ešte umocňuje v spoločenstve modliacich sa ľudí. Spoločne sme sa modlili a tým umocnili silu modlitby. Pred oltárom sa s mnohými zo spoločenstva modlili kňazi a vybraní veriaci, aby pomohli modliacemu sa a prosiacemu bratovi alebo sestre s vyprosením si milostí od Boha.

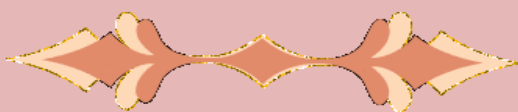
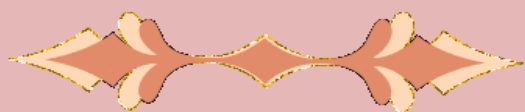

Domov sme sa rozišli plní Ducha Svätého, ktorého požehnanie nás na tejto ceste, aj na ceste životom sprevádza.

*V nedeľu dňa 2.4.2017 pri nedeľnej svätej omši o 10:00 hod. sme sa rozlúčili s **Pátróm Jozefom**. Náš farník Mgr. Peter Gajdoš mu poďakoval za jeho zaujímavé a poučné prednášky. Duchovná obnova bola veľkým požehnaním pre našu farnosť. Vďaka za požehnaný čas, ktorý sme počas tejto duchovnej obnovy prežili.*

Záverečné stretnutie, litánie k Božskému srdcu Ježišovmu, káva

Stretnutie sa začalo príhovorom pátra Jozefa, ktorý predstavil spoločnosť, ktorej je členom. Je to misijná spoločnosť Misionári Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Po predstavení misijnej spoločnosti nasledovala modlitba Litánie k Božskému srdcu Ježišovmu.

Stretnutie ukončili posledné otázky na pátra Jozefa. Veriaci priniesli koláčiky a kávu na spríjemnenie posedenia pri vzájomných rozhovoroch. Tým sa skončili víkendové

stretnutia s Pánom Bohom, ktorý nás bezvýhradne a nekonečne miluje. Posolstvo tejto duchovnej obnovy je – Boh nás nikdy neprestane milovať.

Komentár: Viera Halmová a Daniela Minarovičová

Veľký týždeň

*sa začína **Kvetnou nedeľou**, čiže Nedeľou utrpenia Pána, v ktorej sa spája predzvest' kráľovského triumfu Krista so zvestou o jeho umučení. Obrady dnešnej nedele sa skladali z dvoch častí: zo spomienky na slávnostný vstup Pána do Jeruzalema a zo svätej omše, pri ktorej sme si pripomenuli Pánovo umučenie.*

V prvej časti, teda v spomienke na Pánov vstup do Jeruzalema z Olivovej hory si odpradávná pripomíname slávnostnou procesiou. Ozdobený nezahalený kríž, ktorý bol nesený na čele procesie, predstavoval Krista ako

večného kráľa. Bahniatka sú symbolom Kristovho víťazstva nad smrťou a zároveň sú znakom čnostného života. Keď ich kňaz pokropil svätenou vodou, stali sa sväteninami, ktoré nám na orodovanie Cirkvi sprostredkujú mnohé milosti, najmä ochranu tela a duše, hojnosť Božieho požehnaní a odvrátenie všetkých protivenstiev.

Keď procesia prišla do kostola, obraz oslavy Pána sa zmenil na obraz jeho utrpenia.

Nasledovala **druhá časť** dnešných obradov – **svätá omša**, ktorú už citelne prelínal smútok, charakteristický pre Veľký týždeň.

Po čítaniach zo Starého a Nového zákona nasledovali **pašie** – časť evanjelia, v ktorom sa opisuje Pánovo umučenie. Vo všetkých troch chrámoch (Bošany, Krnča, Práznovce) pašie spievali naši mladí.

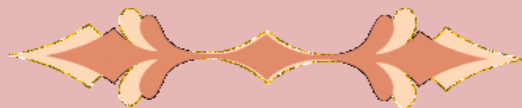
Zelený štvrtok

Ľudový názov Zelený štvrtok je odvodený z germánskeho bohoslužobného názvoslovía. Slovo „greinen“ znamená nariekať. V starej Cirkvi sa v tento deň konalo zmierenie kajúcnikov a ich prijatie do Cirkvi. Omša kajúcnikov bola zelenej farby, lebo rozhrešením sa opäť stali zelenou, živou ratoľstou na viniči – Kristovi . Verejní hriešnici sa po dlhšom pokání opäť mohli zúčastniť na sviatostiach cirkvi.

V prvej časti liturgie sme slávili svätú omšu, ktorá nám pripomínala Pánovu Poslednú večeru, ustanovenie Oltárnej sviatosti, sviatosti kňazstva a Pánov príkaz bratskej lásky. Preto, že slávime pamiatku ustanovenia Eucharistie, bol bohostánok pred svätou omšou prázdny.

(Kňaz priniesol oleje, ktoré dopoludnia posvätil otec biskup v Nitre.) Na začiatku svätej omše zaznelo slávnostné **Gloria**. Vtedy sa na oslavu tohto tajomstva rozozvučali organ i zvony. Po tejto oslavnej piesni sa zvony i organ až do Veľkonočnej vigílie na Bielu sobotu odmlčali a nahradili ich tupé drevené údery kľepáčov. V kostole zavládlo hlboké ticho, v ktorom sme prežívali udalosti Kristovho umučenia. Potom nasledoval obrad **umývania nôh**. Tak ako Ježiš pri Poslednej večeri urobil apoštolom, tak kňaz umyl nohy mužom z našej farnosti. V tomto geste vidíme nekonečnú lásku Boha, ktorý sa skláňa k nám a dáva príklad opravdivej služby.

Po prijímaní Najsvätejšiu sviatosť kňaz preniesol na bočný oltár.

Potom nasledovalo obnaženie oltárov, ktoré znázorňuje zradu a opustenosť Pána Ježiša. Odniesli sa z nich všetky ozdoby, plachty i kríže a ostali pusté. Robí sa tak na pamiatku toho, že Ježiša v tú noc všetci opustili. I svätostánok zostal prázdny.

Krížová cesta

V pôstnom období sa konáva pešia pobožnosť Krížovej cesty z Baštína do Krnče. V tomto roku sa kvôli nepriaznivému počasiu neuskutočnila.

Veľký piatok

Podľa starej tradície Cirkvi dnes sa nikde na svete neslúžila svätá omša, pretože ju krvavým spôsobom na kríži slúži sám Pán Ježiš – na oltári kríža prináša za nás obetu svojho Tela a Krvi. Jeho smrť nám pripomína aj dnešná liturgická farba – farba krvi.

Liturgia Veľkého piatku pozostáva z troch častí: z bohoslužby slova, z pokľony svätému krížu a zo svätého prijímania.

Na začiatku sme ľutovali, že aj my sme prispeli svojimi hriechmi k utrpeniu Pána Ježiša. Na znak toho si kňaz (spolu s prisluhujúcimi) pred oltárom ľahol dolu tvárou. Robil to v hlbokkej pokore pred svojim Pánom, ktorý je až do prachu zeme pokorený a potupený. My sme pri tom

všetci kľáčali a v tichu prosili každý za seba, aby nám Pán odpustil.

Potom nasledovala **bohoslužba slova** - čítania, žalm, **pašie** podľa Jána, ktoré spieval spevokol Krédo. Po nich nasledovala homília. Poslednou časťou liturgie slova bola modlitba veriacich. Prednášal ju kňaz. Najprv oznámil úmysel, na ktorý sme sa modlili a potom predniesol modlitby. Všetci sme cez túto modlitbu stáli. (Na výzvu „Kľaknime si“ sme si všetci kľakli a na výzvu „Vstaňte“ sme opäť všetci povstali.)

Druhá časť dnešnej bohoslužby – **poklona svätému krížu**. Kňaz, stojac pred oltárom postupne odhaľoval kríž, vyzdvihol ho a zaspieval: „Hľa, drevo kríža.“ My sme odpovedali: „Podme, pokloňme sa.“ To sa opakovalo

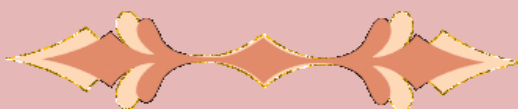
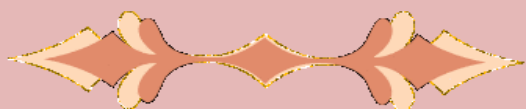
trikrát. Po každej odpovedi sme si pokľakli a na chvíľu zotrvali v tichej adorácii. Následne si kríž uctil kňaz bozkom aj s asistenciou.

Treťou časťou dnešnej liturgie bolo sväté prijímanie. Kňaz priniesol Sviatosť Kristovho tela z bočného oltára, kde bola uschovaná odvčera, a po modlitbe Pána, podobne ako vo svätej omši sme pristúpili k svätému prijímaniu.

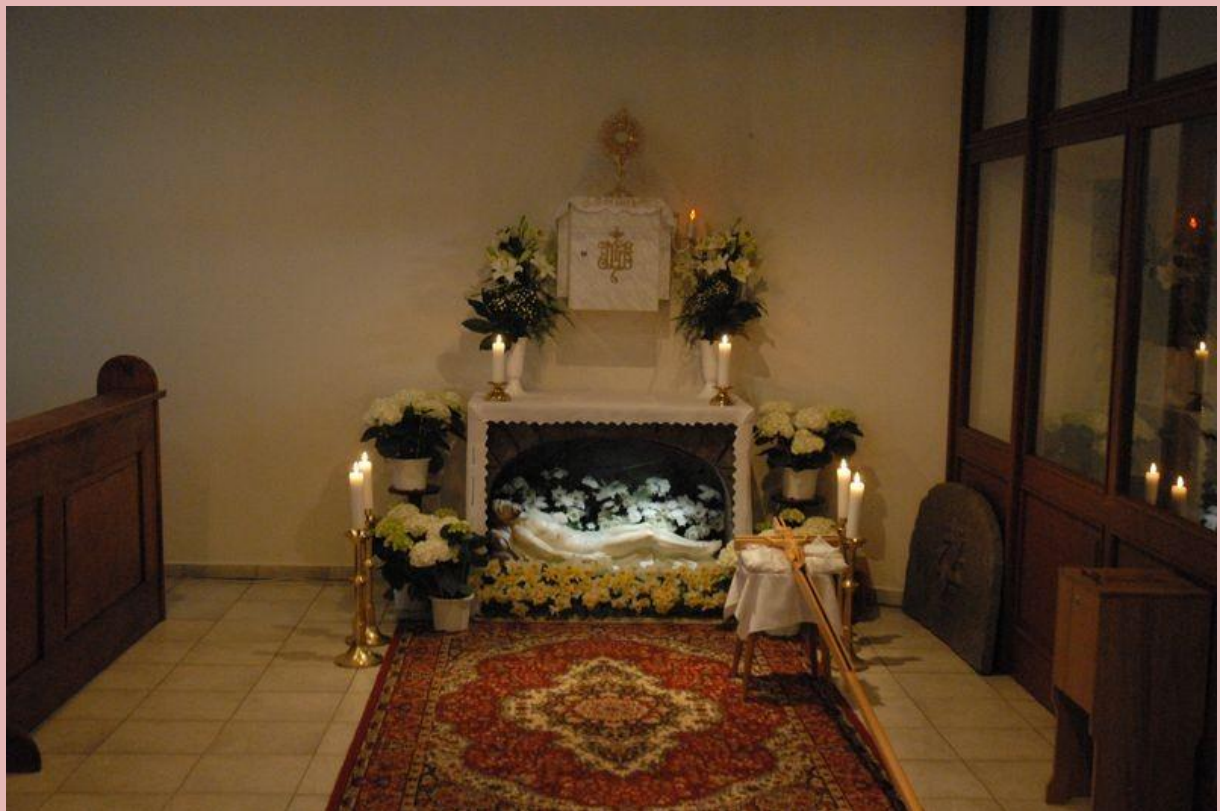
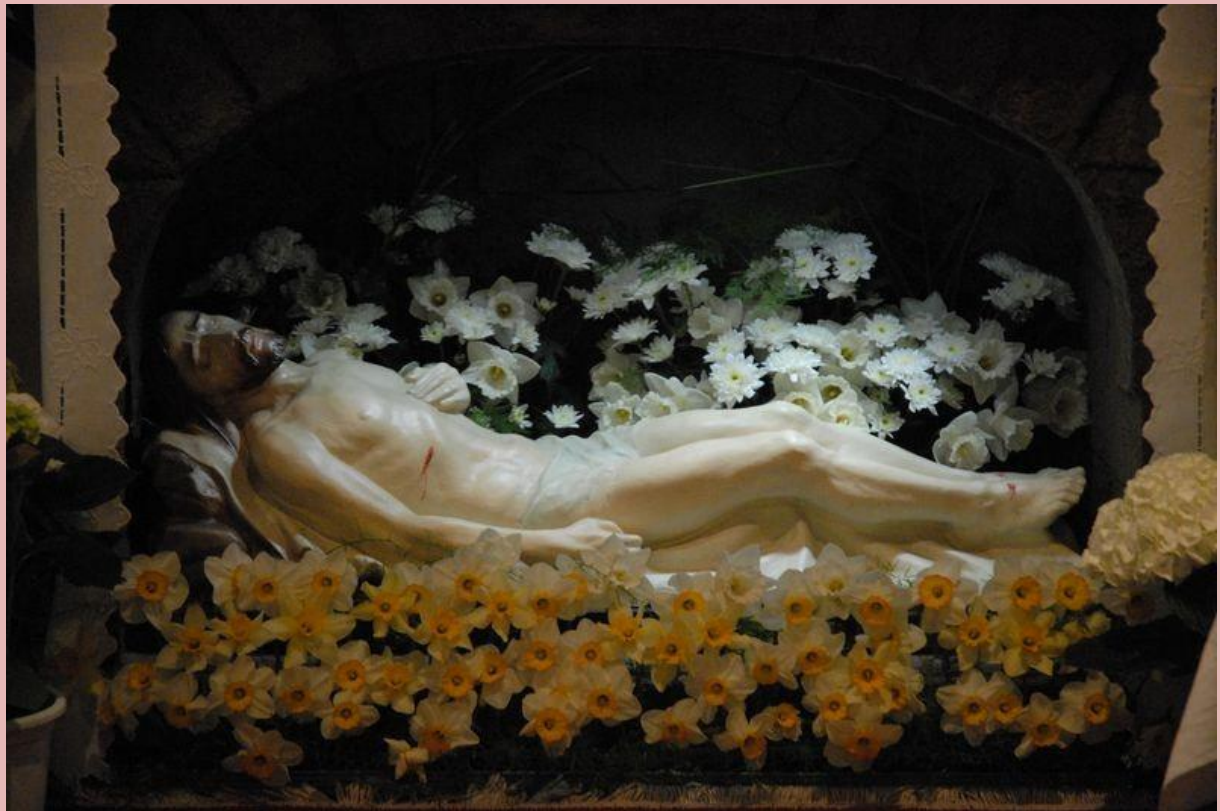
Potom kňaz preniesol Sviatosť oltárnu v monštrancii k Božiemu hrobu. Tam ju vystavil na verejnú pokľonu do 20:00 hodine. Na Bielu sobotu ju vyložil k pokľone ráno o 8:00 hodine. Veriaci prichádzali k Božiemu hrobu, aby sa mu pokľonili, ďakovali i prosili.

Bošany

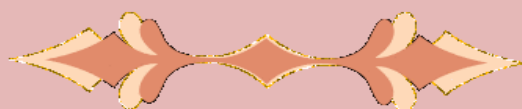
Práznovce

Veľkonočná vigília

Pripomína nám noc, v ktorú Pán Ježiš rozlámал okovy smrti a víťazne vstal z mŕtvych. Obrady začínali liturgiou svetla.

Na jej začiatku kňaz požehnal oheň. Potom pripravil a požehnal veľkonočnú sviecu – paškál, ktorá symbolizuje zmŕtvychvstalého Krista. Svieca je označená číslicami tohto kalendárneho roka a prvým a posledným písmenom gréckej abecedy – alfa a omega, ktoré symbolizujú, že Kristus je počiatok i koniec všetkého. Kňaz vložil do sviece hrudky tymianu na pamiatku oslávených Kristových rán. Napokon sviecu zapálil od požehnaného ohňa.

Bošany

Práznovce

Krnča

Potom niesol veľkonočnú sviecu ako symbol vzkrieseného Krista v sprievode do kostola. Na začiatku kostola, v strede a pred oltárom kňaz zvolal „Kristus, svetlo sveta“ my sme odpovedali „Bohu vďaka.“ Sviece, ktoré sme držali v rukách, nám miništranti po druhom zvolaní zapálili od paškálu. V kostole nastala tma, ktorá je symbolom hriechu a smrti. Zapálená svieca je symbol zmŕtvychvstalého Krista, je nádej pre ľudstvo ponorené v temnote hriechu a smrti. Smrť je navždy premožená svetlom Kristovho vzkriesenia. Potom sme stáli a s

horiacimi sviecami v rukách sme si vypočuli veľkonočný chválospev.

Po chválospeve druhou časťou liturgie bola bohoslužba slova. Čítalo sa 7 čítaní zo Starého zákona.

Bošany

1. Mgr. Branislav Pajda. 2. Jozef Moravčík 3. MDDr. Jindřiška Fábryová, 4. Ján Blaško, 5. Ing. Roman Moravčík, 6. Martin Poliačik, 7. Rudolf Igaz

Po poslednom čítaní zo Starého zákona nadišla chvíľa, keď sa všetko v našich chrámoch rozjasalo veľkonočnou radosťou. Kňaz zaspieval slávnostné glória a opäť zazneli radostné tóny organu i mohutný hlahol zvonov, ktoré od zeleného štvrtka mlčali. Naše chrámy i celý svet zaplavila radostná zvesť, že Kristus slávne vstal z mŕtvych. Na znak toho sa od veľkonočnej sviece zapálili všetky ostatné sviece na oltári a priniesla sa socha Zmŕtvychvstalého. Potom sme si túto zvesť vypočuli i z novozákonného čítania a z evanjelia.

Bošany

Práznovce

Tretiu časť Veľkonočnej vigílie tvorilo posvätenie vody.

Najprv sa spievalo litánie k všetkým svätým, ktoré spieval

Mgr. Peter Gajdoš a Adam Gajdoš (Bošany)

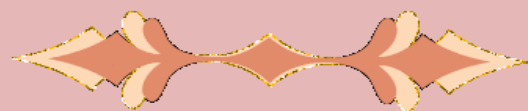
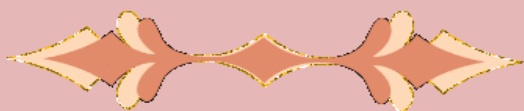
Po ňom kňaz posvätil krstnú vodu, ktorou sa bude krstiť celé Veľkonočné obdobie. Všetci sme si od miništrantov zapálili sviece, pretože potom nasledovalo obnovenie krstných sľubov. Verejne sme sa zriekli hriechu, vyznali sme svoju vieru, a tak sme si duchovne obnovili svoj krst. Po epištole kňaz zaspieval slávnostné Aleluja.

Štvrtou časťou veľkonočnej vigílie bola liturgia Eucharistie. Doteraz sme sa stretli so vzkrieseným

Kristom v obraze svetla, Slova a vody. V tejto časti liturgie sme sa s ním stretli v Eucharistii.

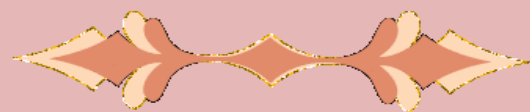
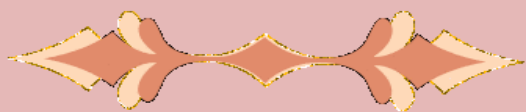
Nech nám tento obrad pripomenie to najkrajšie posolstvo života, aké človek človeku tejto planéty môže zvestovať.

Nech naplní naše srdcia radosťou, ktorú nám nebude môcť nikto vziať a istotou, ktorú nám prináša vzkriesený Ježiš.

Potom nasledoval liturgický sprievod, ktorý bol usporiadaný takto: na čele sprievodu asistencia niesla kríž s dvoma sviecami, za nimi išli ostatní miništranti, potom socha Zmŕtvychvstalého a napokon kňaz s Oltárnou sviatosťou pod baldachýnom. Za kňazom sa pripojili ostatní veriaci.

Bošany

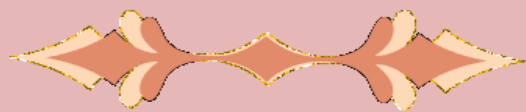
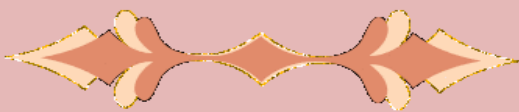
Práznovce

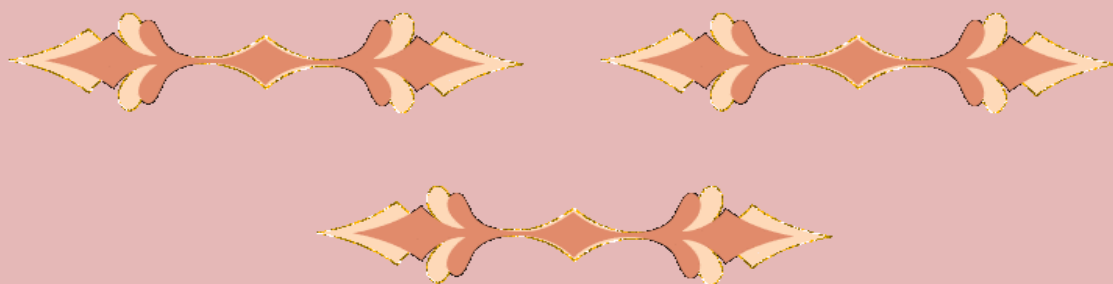
*Po návrate do kostola sme spievali hymnus **Teba, Bože chválime.***

*Nakoniec kňaz udelil sviatostné požehnanie, uložil Sviatosť do svätostánku a spievali sme veľkonočnú mariánsku antifónu **Raduj sa, nebies Kráľovná.** Potom bola krátka adorácia.*

Veľkonočná nedeľa

Dnešná nedeľa je vrcholom a stredobodom nielen veľkonočnej oslavy, ale aj celého cirkevného roku. Od adventu sa upierali naše nádeje na tento slávny deň. Zmŕtvychvstanie Kristovo bolo cieľom a dokonaním jeho vtelenia, ktoré sme oslavovali na Vianoce a jeho utrpenia a smrti. Zmŕtvychvstalý ako Bohočlovek získal svoju slávu, aby sme mali podiel na nej. Touto slávou je nový život milosti, v ktorom máme záruku večnej blaženosti. Zmŕtvychvstanie spečatilo našu vieru v Jeho Božstvo a v Jeho vykupiteľské poslanie. Kristus vstal z mŕtvych a jeho víťazstvo je aj našim víťazstvom, lebo aj my sa dočkáme vzkriesenia, víťazstva, svetla a nového života v jeho večnom kráľovstve.

Bošany

Olympiáda

Dňa 27. apríla 2017 sa v Kňazskom seminári v Nitre konalo diecézne kolo Biblickej olympiády. Predmetom boli knihy Genezis 1-11, Kniha Sudcov, Kniha proroka Daniela 1-6 a 13-14 a List Efezanom. Spoločná téma vybraných kníh: **Zápas o pravé hodnoty**. Knihy boli i nosnou témou výtvarnej časti Biblia očami detí a mládeže.

Do olympiády sa zapojili aj žiaci bošianskej základnej školy: Nina Natália Melišková zo 7.A., Nikola Krchníková 6.B a Laura Mišenková z 9.B. Pracovali spoločne ako tím. Umiestnili sa na druhom mieste.

Gratulujeme!

„Biblia očami detí“

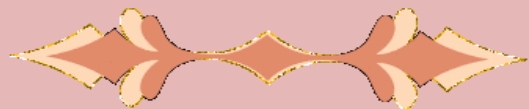
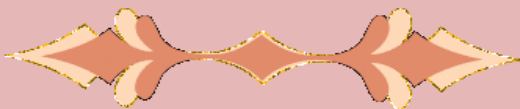
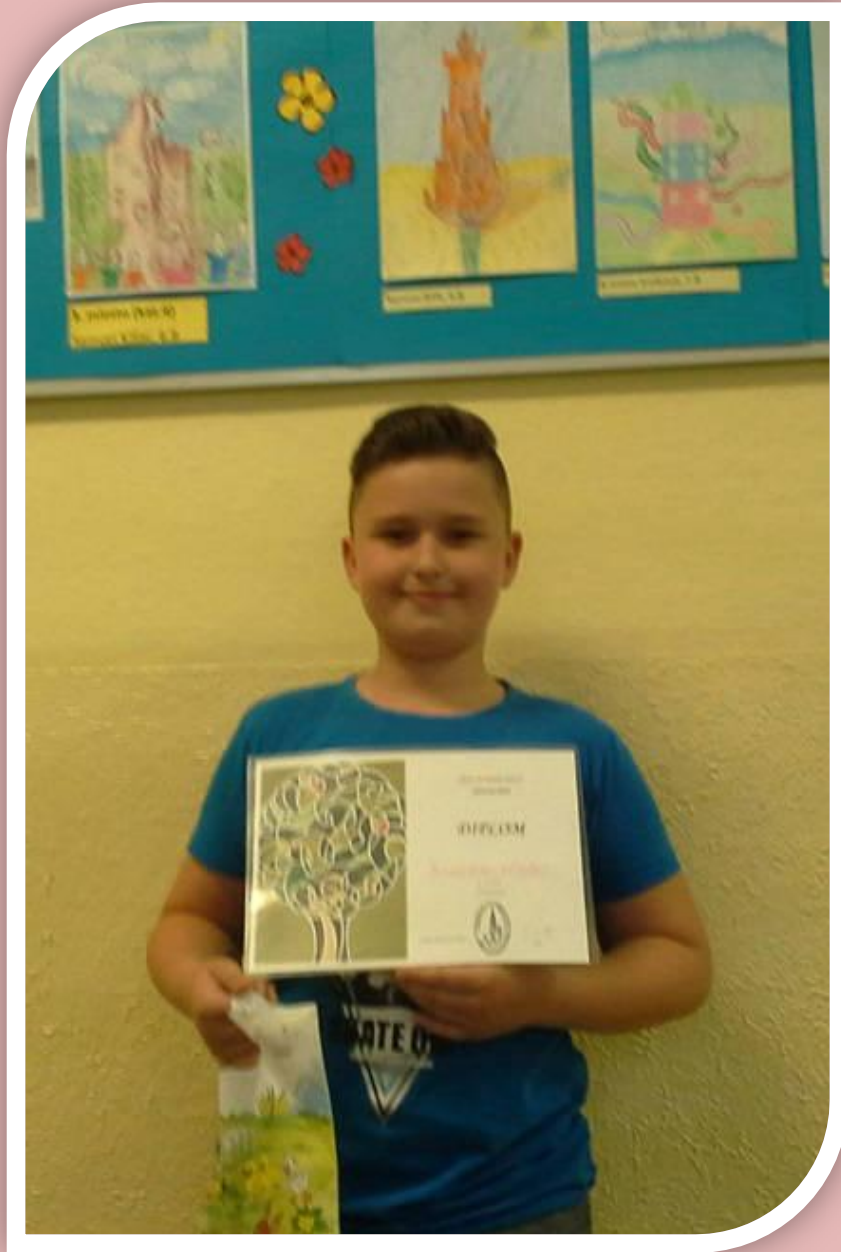
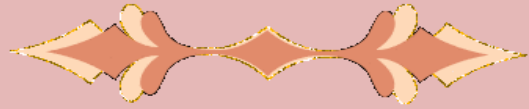
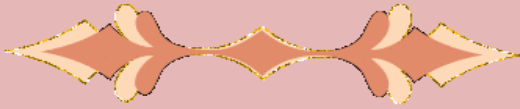
Výtvarná súťaž

Dňa 27. 4. 2017 sa žiaci bošianskej školy zapojili do výtvarnej súťaže „Biblia očami detí“. Hlavným cieľom bola výchova k hodnotám a medziľudským vzťahom na základe spoznávania biblických postáv a udalostí.

Na tretom mieste v diecéznom kole v Nitre sa umiestnil Samuel Kyšac, žiak 6.B triedy.

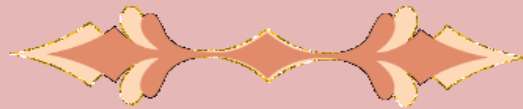
Gratulujeme !

Prvé sväté prijímanie Práznovce

Dňa 7.5.2017 sa v Práznovciach konalo 1. sväté prijímanie. Žiaci tretieho ročníka prvýkrát prijali do svojich srdiečok živého Pána Ježiša pod spôsobom chleba a vína. K tejto veľkej udalosti ich priviedol duchovný našej farnosti Štefan Bukovan, za čo mu patrí veľká vďaka.

Prvé sväté prijímanie Bošany

Ježiš povedal: "Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takým patrí Božie kráľovstvo! (Lk 18,16)

Dňa 14.5.2017 prvýkrát do svojich srdiečok prijalo 35 detí Pána Ježiša pod spôsobom chleba a vína.

Na tento deň sa deti pripravovali na hodinách náboženstva. Pripravoval ich náš duchovný Štefan Bukovan, ktorému patrí veľká vďaka.

Modlitba posvätného ruženca Horňany

21. mája o 14:00 hod. sa konala modlitba posvätného ruženca v Krnči – Horňany pri Lurdskej Panne Márii.

Prvé sväté prijímanie Krnča

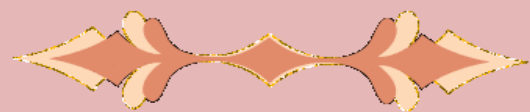
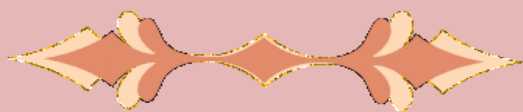
Každý deň je daný od Boha a ukrýva v sebe niečo krásne. Deň 28.5.2017 bol však pre niektoré deti našej farnosti (filiálka), ten najkrajší v ich živote. Deti mali svoj "Veľký deň". V hlavných úlohách boli prvoprijímajúce deti a samozrejme Pán Ježiš. Boli krásne a s Ježišom v srdci ešte krajšie. Na tento deň určite nikdy nezabudnú. Veľká vďaka patrí dp. kaplánovi Jurajovi Klinkovi.

Božie Telo

Katolícka cirkev slávia vo štvrtok Sviatok Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi (Božie telo) ako prikázaný sviatok. Sviatok je oslavou daru eucharistie a úcty k Spasiteľovi skutočne prítomnému pod spôsobom chleba a vína vo Sviatosti oltárnej. Tajomstvo Ježišovho tela a krvi, na ktoré sa pri každej omši premieňa chlieb a víno, veriaci v procesii na čele s kňazom symbolicky oznamujú svetu nosením monštrancie s kúskom premeneného chleba ulicami dedín a miest. Postupne sa zastavujú pri štyroch oltároch, symbolizujúcich štyri svetové strany. Sprievod tak naznačuje Božiu ochotu a ústretovosť aj voči tým, čo ho nepoznajú. Deti na znak úcty a lásky k Bohu sypú na cestu lupene kvetov.

Slávnosť Božieho Tela sa v našej farnosti, ale aj na filiálkach (Krnča, Práznovce) tento rok konala vo štvrtok 15.6. 2017.

Bošany

Kynča

Práznovce

Farská opekačka

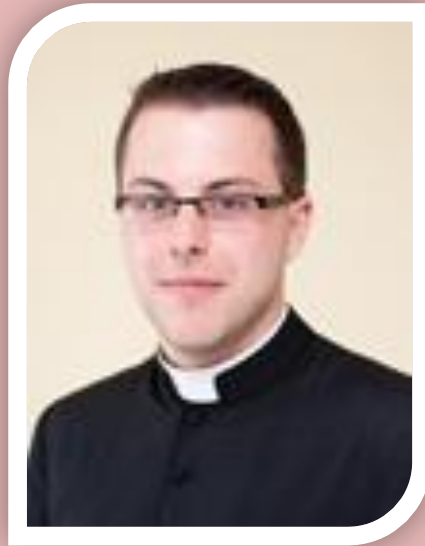
Dňa 24.6. 2017 o 14.00 hod. sa konala na farskom dvore opekačka, na ktorú boli pozvaní miništranti, mládežnícky zbor a mládež. Bolo veselo.

*Dňa 25.6. 2017 pri svätých omšiach sa konalo **Tedeum** – poďakovanie Pánu Bohu za uplynulý školský rok. V ďalších dňoch deťom začali prázdniny, dni oddychu a zážitkov.*

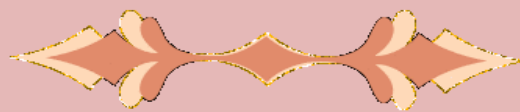
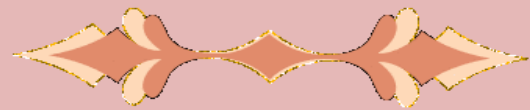
Všetko má svoj čas

*Všetko má svoj čas. Čas milovať, čas zdŕžať sa. Čas stavať, čas rúcať. Čas sadiť, čas vytráhať. Čas prísť, čas odísť. Prišiel aj čas odchodu pána kaplána **Juraja Klinku** z našej farnosti. Ako kňaz, ktorý slúžil úctu a poslušnosť svojmu biskupovi, prijal ponuku ohlasovať Božie slovo a kráľovstvo v inom kúte našej nitrianskej diecézy. Pán kaplán sa počas svätej omše 29.6. 2017 lúčil so „svojou“ bošianskou farnosťou. So „svojou“ prvou farnosťou, na ktorej slúžil a z ktorej po troch rokoch odchádza.*

*Od 1. júla 2017 bol ustanovený za kaplána vo farnosti **Maňa**.*

Do ďalšej kňazskej služby v novej farnosti Vám z úprimného srdca vyprosujeme, nech Vás Pán Boh sprevádza svojimi milosťami, nech Vám dá pevné zdravie a dary Ducha Svätého, aby ste boli hodní stáť bez úhony pred Pánovým oltárom, hlásať evanjelium o Božom kráľovstve, posväcovať a obnovovať Vám zverený Boží ľud.

„Viem komu som uveril“

Dp. kaplán Pavol Stanko absolvoval štúdium teológie na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Nitre. Vysvätený za kňaza bol v júni 2016 v Nitre.

Pavol Stanko je rodák z Prašíc. Primičnú svätú omšu slúžil v Prašiciach 19. júna. Dp. kaplán odpovedal na niekoľko daných otázok.:

„Boli chvíle, kedy ste pochyboval i o tejto ceste? Odpoveď kňaza. „Cesta, ktorú vybral pre mňa Boh a ja som ju potvrdil, je tou najlepšou možnosťou, akej sa mi dostalo počas môjho života. Pochybnosti som nemal, ale

rozhodovanie prichádza vždy a stále s novým ránom.
„Viem komu som uveril,“ a preto podriadujem každodenné
starosti a zodpovednosť Jemu (Ježišovi).

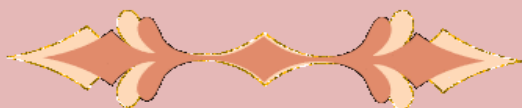
“ Čo by ste rád odkázal svojim blízkym, priateľom
a veriacim ? „Milovaní a vykúpení Kristom. Odkaz pre
všetkých a všetkým, ktorý by som si priať, aby raz všetci
skutočne vyslovili a uverili aj Tomu, ktorý dáva večný
život: „Ježiš, dôverujem Ti.“

Jeho prvou farnosťou bol Trenčín – Juh. Bošany sú jeho
druhou farnosťou, v ktorej bol ustanovený za kaplána od
1.7.2017.

Želáme mu veľa sily kráčať v Božích stopách a prinášať
lásku a vieru v srdciach všetkých veriacich.

Prajeme mu, aby sa u nás cítil dobre a vyprosujeme mu
hlavne zdravie a dary Ducha svätého.

Budeme sa snažiť byť nápomocní a pomáhať mu. Vitajte a
cítte sa tu ako doma.

TITUS ZEMAN

MUČENÍK ZA DUCHOVNÉ POVOĽANIA

*„Aj keby som stratil môj život,
nebolo by to márne,
ak by sa aspoň jeden z tých, ktorým som pomohol,
stal kňazom namiesto mňa.“*

„Bol svätý a zomrel ako mučeník“.

Titus Zeman sa narodil 4. januára 1915 vo Vajnoroch. Bol najstarší z desiatich detí. Vyrastal v rodine, ktorá od útleho detstva vychovávala deti k viere a tak niet divu, že už ako malý desaťročný chlapec sa rozhodol vydať na cestu rehoľného kňaza. Keď mal 10 rokov, po detstve, ktoré bolo poznačené častými zdravotnými problémami, sa na príhovor Panny Márie Sedembolestnej náhle uzdravil. V ten deň jej Titus v tajnosti svojho srdca prisľúbil, že „bude navždy jej synom“, dajúc do tohto vyjadrenia pevné predsavzatie zasvätiť sa. Jeho cesta nebola ľahká. Bol prenasledovaný, väznený, ponižovaný, zosmiešňovaný a mučený. Zomrel 8. januára 1969. V r. 1991 ho rehabilitačný proces vyhlásil definitívne za nevinného.

*O jeho živote nám v krátkosti pri svätej omši v kázni v nedeľu 9. 7. 2017 porozprávali kňazi saleziáni: **don. Andrej Kňaze**, ktorý slúžil svätú omšu na filiálkach Krnča, Práznovce a **don. Pavol Grach** v Bošanoch. Počas kázne nám priblížili život, dielo a mučenícku smrť Titusa Zemana, ktorý bol 30.9. 2017 v Bratislave blahorečený.*

Don Pavol Grach nám vo svojej kázni predstavil jeho štyri posolstvá:

- 1. prekonanie smrteľnej choroby (uzdravenie sa, prísľub Panne Márii),*
- 2. pomoc za hranice (záchrana mladých v duchovnom povolaní, odvážnosť, nebezpečenstvo),*
- 3. neúspech a zatknutie (dôvera v Boha),*
- 4. väzenie (ponižovaný, zosmiešňovaný a mučený).*

Na konci svätej omše náš farník Mgr. Peter Gajdoš poďakoval don. Pavlovi Grachovi za veľký prínos do našej farnosti.

don Pavol Grach

don Andrej Kňaze

Letný tábor Kunerady

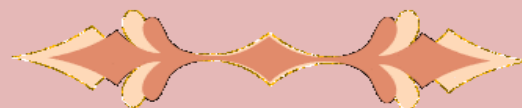
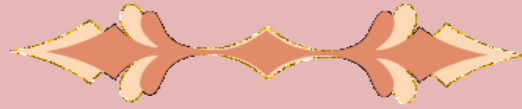
Tento rok sa opäť organizoval farský letný eRko tábor v dňoch 16.-22.7. 2017 v Kuneradoch.

V nedeľu 16.7. 2017 nasadli deti z našej farnosti a vedúci tábora do autobusu, ktorý stál pred kostolom v túžbe po získaní nových zážitkov, táborových kamarátstiev a dobrodružstiev. Deti mali každý deň stanovený program, ktorý bol časovo rozdelený na spoločné stravovanie v jedálni, kde mali vždy pred jedlom a po jedle spoločnú modlitbu. Potom bol program, ktorý bol zameraný na „liturgický rok“, a pozostával z rôznych hier a súťaží. Verím, že deti odchádzali z tábora spokojné a s

množstvom pekných zážitkov aj napriek tomu, že tento rok sa eRko – letný kresťanský tábor pre nich už skončil.

Deti sa však môžu tešiť na ten ďalší, ktorý dúfam, že sa nám opäť o rok podarí zorganizovať. Preto veľmi pekne ďakujem deťom za to, že boli také super a ich rodičom, že prihlásili svoje dieťa do eRko tábora. Svoju vďačnosť chcem vyjadriť Pánu Bohu za slnečné počasie a tiež, že sa nikomu nič zlého neprihodilo. Veľmi pekne ďakujem za zorganizovanie a spoluprácu vedúcim tábora, Annemárii Tomkovej a ostatným za ich prázdninový čas, ktorý obetovali deťom a vynaložili maximálne úsilie o zdarný priebeh tábora. Veľká vďaka ešte raz všetkým.

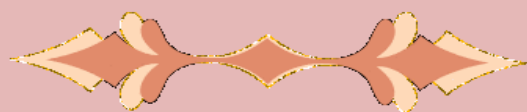
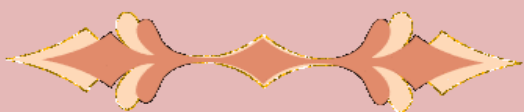
Dňa 3.9.2017 o 14:30 hod. vo farskom pastoračnom centre bolo stretnutie miništrantov farnosti a detí, ktoré boli na farskom tábore. O špekáčky a nápoje bolo postarané. Prítomní si so sebou doniesli dobrú náladu.

Boj proti hladu

Vincentská rodina organizovala tento rok už 11. ročník celoslovenskej verejnej zbierky: „Boj proti hladu“ na pomoc chudobným na Haiti, Hondurase, Ukrajine, Albánsku, Rusku a na Slovensku.

Aj v našej farnosti sa konala ako každoročne táto zbierka. Sestričky Vincentky pripravili srdiečka, ktoré si po svätej omši mohli veriaci zakúpiť a tak podporiť túto zbierku.

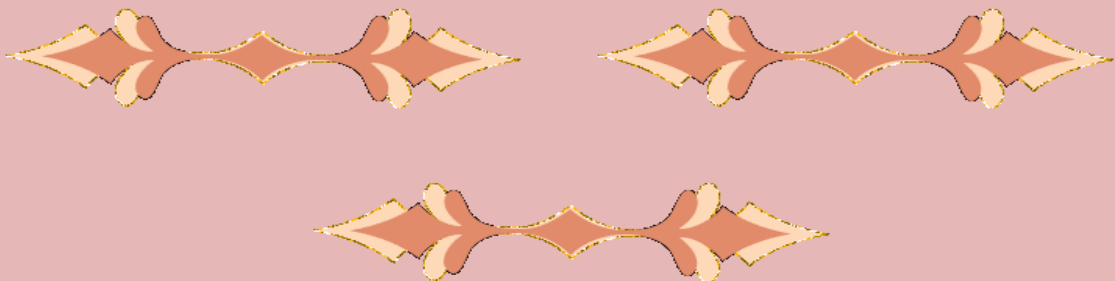
*Modlitba sprevádzajúca zbierku
„Boj proti hladu“:*

„Milujúci Boh Otec, tvoj Syn Ježiš Kristus povedal, že chudobných budeme mať vždy medzi sebou. Prosíme Ťa Bože, nech nás Duch Svätý naučí poznávať potreby núdznych. Podľa vzoru svätého Vincenta, zapál' v srdciach ľudí dobročinnú lásku, aby sme v chudobných spoznali tvár Tvojho trpiaceho Syna.“

Podakovanie za úrodu

Horúce leto prešlo, nastala farebná jeseň, čas zberu úrody z našich polí, záhrad, viníc či ovocných sádov. Jeseň nás bohato obdarováva svojou krásou a predovšetkým úrodou. Je úžasné, keď ľudia môžu zozbierať úrodu a kochať sa krásou prírody – paleta pestrých farieb jesennej prírody je fascinujúca. Toto všetko je o to krajšie, keď úrodu zo záhrad, polí a lánov neberieme ako samozrejmosť, ale ako dar.

V nedeľu 17. septembra sa v našej farnosti a na filiálkách Práznovce a Krnča počas svätých omší uskutočnilo podakovanie za úrodu. Plody zeme, ktoré veriaci zo svojich záhrad priniesli, posvätil správca farnosti Štefan Bukovan.

Púť do rodiska nášho patróna svätého Martina

V sobotu 23. septembra 2017 odišli z našej farnosti dva autobusy do Maďarska na jednodňovú púť po stopách sv. Martina – patróna nášho kostola.

Keď sme prišli na územie Maďarska, už z diaľky sme na kopci videli vežu kláštora na PANNONHALME, ktorý bol našou prvou zastávkou. Je to najstarší benediktínsky kláštor. Tu sme mali sv. omšu, ktorú celebroidal náš pán

farár spolu s pánom kaplánom Petrom Hegyi zo Štúrova, ktorý nám robil sprievodcu po pamiatkach, ktoré sme navštívili. Svätá omša v tomto kláštore bola sprevádzaná ľudovou hudbou z Krnče pod vedením Júliusa Štreichera. Bolo až dojemné počúvať (Gounod/Bach) „Ave Mária, ktorú veľmi precízne a s citom predniesol pán Štreicher. Po skončení sv. omše sme mali prehliadku celého komplexu budov kláštora. Dostali sme slúchadlá s ovládacím panelom, cez ktoré sme si vypočuli zaujímavý výklad. V kláštore sa nachádza historická knižnica s tisíckami kníh.

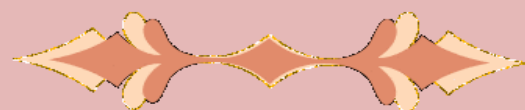
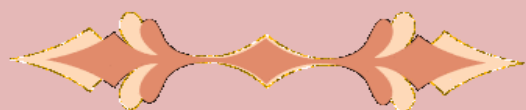
Ďalšia naša zastávka bola v meste Szombathelyi. Je to miesto narodenia sv. Martina. V čase narodenia sv. Martina sa toto mesto volalo Savária a bolo súčasťou Rímskej ríše.

Navštívili sme gotický kostol františkánov zasvätený sv. Alžbete Uhorskej. Po priblížení jeho histórie sprevádzajúcim kaplánom sme sa pomodlili korunku Božieho milosrdenstva a zaspievali niekoľko mariánskych piesní. Najdôležitejším miestom úcty je kostol sv. Martina, ktorý je pod správou dominikánov. V bočnej kaplnke je čitateľný nápis „HIC NATUS EST SANCTUS MARTINUS“ . Podľa tradície na tomto mieste stál Martinov rodný dom. Pravdepodobne toto miesto navštívil

aj cisár Karol Veľký, keď v roku 791 prišiel do Savárie, aby sa poklonil pred patrónom franskej ríše. Navštívili sme aj príľahlý kláštor, v ktorom sa nachádza múzeum tzv. Návštevnícke centrum sv. Martina. Nakoniec sme v Szombathelyi navštívili katedrálu zasvätenú navštíveniu Panny Márie u Alžbety. V prednej časti bočnej lode sa nachádza oltár sv. Martina. Témou obrazu, ktorý namaloval Maulbertsch sú zázraky sv. Martina. Na oltári sa nachádza busta sv. Martina, v ktorej je uložená jeho relikvia, ktorú daroval biskup z Tours v roku 1913 rodnému mestu svätého.

Svätý Martin je patrón nášho kostola, on chráni celú našu farnosť a my sme boli radi, že sme mohli navštíviť miesto jeho narodenia.

Vrátili sme sa domov neskoro večer, ale plní dojmov z prekrásnej púte. Chceme sa i touto cestou podeliť s ostatnými našimi bratmi a sestrami, ktorí sa púte nemohli zúčastniť.

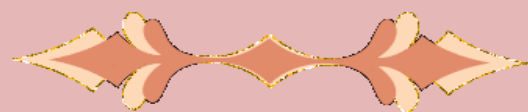
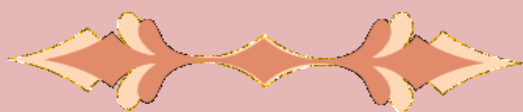

Stretnutie jubilantov

Obecný úrad spolu s Klubom dôchodcov v našej obci majú dobrý zvyk v mesiaci október pozvať do farského Pastoračného centra na stretnutie dôchodcov, ktorí sa dožili 60,70,80,90 rokov svojho životného jubilea. Tento rok sa toto stretnutie konalo dňa 27. 10. 2017. Stretnutie sa začalo ráno slávením svätej omše o 7.00 hod. vo farskom kostole za účasti jubilantov, ktorí sa aktívne zapájali do svätej omše (čítanie, prosby, obetné dary)... a pokračovalo popoludní o 15.00 hod. vo farskom Pastoračnom centre, kde jubilantov čakal výborný obed s občerstvením a krátky kultúrny program.

Jubilantom sa prihovoriť starosta obce Mgr. Branislav Pajda a iní hostia.

Naším jubilantom prajeme hlavne veľa zdravia a Božej pomoci na ceste ich ďalších dní prežitých v kruhu svojej rodiny.

*Ján Chryzostom Korec ožil v spomienkách
spolupracovníka*

Najväčšie prikázanie : „ Milovať Boha a blížneho“

Prichádza obdobie spomienok na tých, ktorí nás predišli do večnosti. V našej farnosti okrem svojich blízkych sme si pri svätej omši s úctou pripomenuli druhé výročie úmrtia nášho rodáka kardinála Jána Chryzostoma Korca. Vdčp. Štefan Bukovan pri svätej omši dňa 29.10.2017 privítal vdčp. Martina Kramara, hovorca Konferencie biskupov Slovenska, ktorý bol zároveň aj osobným tajomníkom a ceremoniárom tohto bošianskeho rodáka.

Martin Kramara celebroidal nedeľnú svätú omšu v duchu spomienky na Jána Chryzostoma Korca, po boku ktorého pracoval dva roky. Bošancom ponúkol pohľad na ich

rodáka z nového uhla, zobrazil ho ako svojho spolupracovníka a predstaveného. „Nikdy sme neprešli cez Bošany, aby sme sa nepomodlili, aby sme si nespomenuli na ľudí, ktorí tu žijú alebo ktorých si už Pán Boh povolal do večnosti,“ rozpomenul si hovorca KBS. Svoj obdiv k osobe Jána Chryzostoma Korca vysvetľoval tým, že mal záujem o každého a mal jednoducho rád človeka ako takého. „Keď ste k nemu prišli, to ma na ňom fascinovalo, on o vás mal záujem. Aj on sa vás vedel pýtať, kľásť otázky. Vedel sa vžiť do situácie človeka, ktorý pred ním stál. Záležalo mu na ľuďoch,“ zmienil sa jeho blízky spolupracovník Kramara a dodal, že pán kardinál bol pre národ akýmsi svedomím, pretože nikdy s nenávisťou nehovoril o tých, ktorí ho prenasledovali.

Vo svojej homílii veľmi zaujímavo rozprával o živote otca kardinála, hovoril rôzne zaujímavé príhody, ktoré s nim zažil a tiež o tom, aký to bol človek s veľkým srdcom, ktorý miloval Boha, ale aj každého človeka.

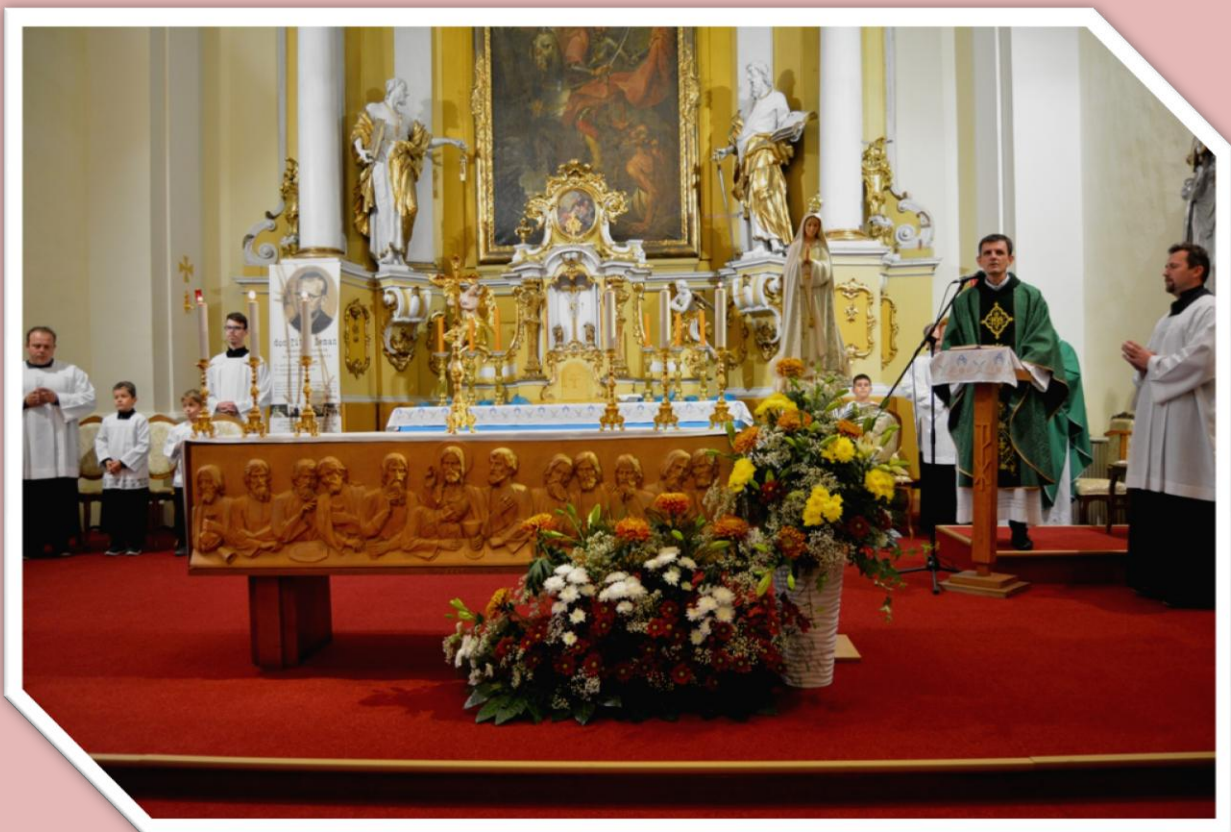
Svoju návštevu v Bošanoch ukončil slovami, ktoré charakterizovali osobnosť Jána Chryzostoma Korca: „Napriek problému vždy vedel, že Pán Boh je s ním, a tak sa ničoho nebál, aj keď mu chýbalo mnoho vecí, vždy povedal, že sa má dobre.“ Na záver poprial všetkým

prítomným, aby sa tak ako kardinál Korec mali dobre a vzhliadali k nebu.

*Bol to pre nás veriacich veľký zážitok. Zo svätej omše sme si zobrali veľa poučného, hlavne to, že máme **milovať Boha, ale aj svojho blížneho.***

Na konci svätej omše Mgr. Peter Gajdoš poďakoval nášmu hostovi za pekný zážitok a spomienku na nášho rodáka kardinála Korca.

Karneval svätých

*Dňa 31.10.2017 o 18.00 hod. sa vo farskom kostole konala akcia **Karneval svätých**.*

Na túto akciu boli pozvaní hlavne rodičia a deti. Tí, ktorí sa do akcie chceli zapojiť, deň pred akciou 30.10.2017 o 15.00 hod. mali možnosť stretnúť sa vo farskom Pastoračnom centre, kde si mohli pripraviť rôzne masky svätých. Počas svätej omši deti pútavo poznávali svätcov. Po svätej omši ich v Pastoračnom centre čakalo malé pohostenie.

Životné jubileum nášho rodáka

V našej farnosti, v kostole svätého Martina v Bošanoch sa večer 4.11.2017 o 18.00 hod. konala svätá omša, pri ktorej náš duchovný vdp. Štefan Bukovan privítal našich rodákov don. Ing. Andreja Kňaze a P. Dušana Bezák, a SJ, ktorý bol hlavným celebrantom a kazateľom svätej omše. P. Dušan Bezák sa narodil 1.novembra 1967 v Partizánskom, ako druhé dieťa manželom Bezákovým. Do rehole Spoločnosť Ježišova – jezuiti vstúpil v roku 1998, (noviciát v Trnave). Teológiu vyštudoval na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity, jeden semester na Teologickej fakulte Centre Sevres v Paríži, 2002 – 2004 Európska centrála Jezuitskej služby pre utečencov (Jesuit Refugee Service) v Bruseli. Diakónská vysviacka 29. apríl 2007 v Bratislave, Ordinovaný 21. jún 2008 Bratislava, primície 22. jún 2008 Bošany.

Dvadsať rokov pôsobil ako Jezuita a desať rokov ako kňaz. Ako mladý mal veľa plánov, no Boh si ho povolal za svojho služobníka, za čo mu je veľmi vďačný. Ako 50 ročný sa rozhodol svoje životné jubileum osláviť so svojimi rodákmi pri oltári, kde prijal sviatosť křstu. Svätú omšu

slúžil za Bošancov živých, mŕtvych, za rodičov, za príbuzných, spolužiakov zo ZŠ, SŠ a VŠ.

Túto nedeľu náš jubilant čítal Evanjelium podľa

(Mt,23,1-12)

„Len jeden je váš Otec, ten nebeský. Len jediný je váš Učiteľ, Kristus.“

Ježiš povedal zástupom i svojim učeníkom: „Zákonníci a farizeji zasadli na Mojžišovu stolicu. Preto robte a zachovávajúte všetko, čo vám povedia, ale podľa ich skutkov nerobte: lebo hovoria, a nekonajú. Viažu ťažké až neúnosné bremená a kladú ich ľuďom na plecía, ale sami ich nechcú ani prstom pohnúť. ...

„Kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“

V homílii podrobne rozobral Evanjelium. Spomenul úlohu kňazov, dôležitosť Božieho slova, spytovanie svedomia, prikázania, pokrytectvo, Božie milosrdenstvo...

Z Božieho slova sme si odniesli veľa poučného a povzbudenie do ďalšieho nášho života.

Jubilantovi prajeme a vyprosujeme, aby ho Boh naplnil svojim požehnaním a dal mu všetky milosti k tomu, aby verne a horlivo žil svoje kňazstvo až do konca a vykonal tak veľa dobrého aj pre spásu jemu zverených duší.

Sviatok patróna farnosti

Stretnutie po osemnástich rokoch

Ako ten čas letí. Uplynulo osemnásť rokov, keď sme sa lúčili s naším duchovným otcom vďp. Jozefom Baginom, ktorý bol duchovným otcom našej farnosti od roku 1997 do roku 1999. Vďp. JCDr. PaedDr. Jozef Bagin, PhD je súdnym vikárom Žilinskej diecézy a farárom vo Višňovom.

Je nedeľa 12.11.2017. Pre veriacich našej farnosti je tento deň výnimočný, pretože slávime sviatok svätého Martina, ktorému je zasvätený náš chrám. Práve v tento deň sme v našom chráme privítali vdp. Jozefa Bagina, ktorý bol hlavným celebrantom a kazateľom počas hodovej svätej omše.

Na začiatku svätej omše vdp. Jozefa Bagina privítal náš duchovný otec vdp. Štefan Bukovan. Jozef Bagin si zaspomínal na časy, kedy on ako duchovný viedol našu farnosť. Svätú omšu slúžil za kňazov a ľudí z našej farnosti a filiálok Krnča a Práznovce.

Veriaci našej farnosti sa tešili hlavne na homíliu nášho bývalého duchovného, ktorou vždy vynikal. Ani dnes nesklamal. Homília bola síce dlhá, ale zaujímavá a poučná. V homílii sa zameral na sviatok svätého Martina. Kázať o svätom Martinovi v Bošanoch je veľmi náročné boli slová nášho hosta. (Všetko o ňom už viete).

*Náš host' preto čerpal hlavne z **Breviára** toho dňa.*

Aký obdivuhodný muž! Ani práca ho nezlomila, ani smrť ho nemohla pokoriť, lebo sa ani smrti nebál, ani žiť neodmietol.

Pane, ak som ešte potrebný tvojmu ľudu, neodmietam pracovať. Nech sa stane tvoja vôľa.

Martina s radosťou prijímajú do Abrahámovho lona...

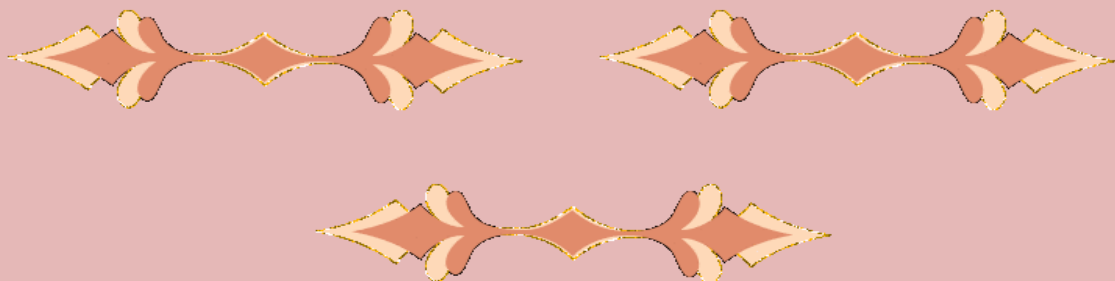
Pamätajte na svojich predstavených, ktorí vám hlásali Božie slovo. Dobre si všimnite, aký bol koniec ich života, a napodobňujte ich vieru. Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes a naveky.

Prvá jeho myšlienka – ak by ti teraz Boh povedal: „Pod' z tejto krásnej slávnosti, zoberiem ťa so sebou. Čo mi ponúkneš? Si pripravený? Máš čisté svedomie? Čisté ruky?“ ... Spomenul, že nie sú v živote človeka dôležité tituly pred a za menom, ale dôležitý je jeho spôsob života. Či ho človek prežíva s Bohom alebo bez Boha. Či je človek pripravený na odchod z tohto sveta, aký bude koniec jeho života. Ako sa postavím pred tvár Boha? Poukazuje na skromnosť, pravdovravnosť, ochotu, pomoc, láskavosť, kresťanskú lásku svätého Martina. V krátkosti zhrnul aj jeho životopis. Poukázal na obraz nad oltárom, ktorý je najobľúbenejším výjavom, kde sa Martin na bielom koni delí o svoj plášť so žobrákom. Jeho atribútom je buď ohnivá guľa, ktorá sa zjavila nad jeho hlavou, keď slúžil svätú omšu, alebo hus - ľudia chceli z Martina spraviť biskupa, ale on nechcel - utekal pred nimi na gazdovstvo, kde sa skryl medzi husami, tie ho však svojím gagotom prezradili a ľudia Martina násilu vytiahli spomedzi husí a ustanovili za biskupa. Vtedy Martin pochopil, že je to Božia vôľa a viac sa nebránil.

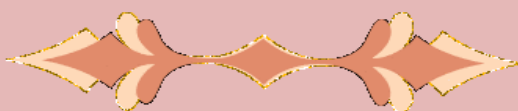
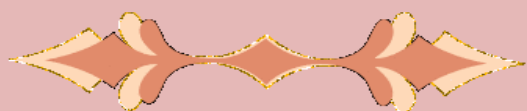
*Poukazuje aj na život kňazov, prenasledovanie cirkvi...
V homílii sa prihovoril aj k rodičom. Zmienil sa o tom, že
bohatstvo, mamona, peniaze nie sú v živote ich dieťaťa
dôležité, ale najdôležitejšie je vychovať človeka pevného
charakteru, čistého srdca a viesť svoje dieťa
k zodpovednosti, pravdovravnosti a láske to je úlohou
každého rodiča. Zamyslíme sa nad tým, akým som
kresťanom, akú mám vieru, žijem vieru len naoko alebo ju
žijem poctivo? Vo svojej homílii nezabudol ani na nášho
rodáka kardinála Jána Korca a jeho spoluprácu s ním.*

*Sme vďační Jozefovi Baginovi za jeho prítomnosť v našom
chráme a za krásne prežitie svätej omše.*

*Prajeme mu hlavne veľa zdravia, veľa Božej milosti
a darov Ducha Svätého.*

Všemohúci Bože, svätý biskup Martin Ťa oslávil svojim životom i svojou smrťou, aj v našich srdciach konaj divy svojej milosti, aby nás ani smrť ani život nemohli odlúčiť od tvojej lásky. O to Ťa prosíme skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý je Boh a s tebou žije a kraluje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.

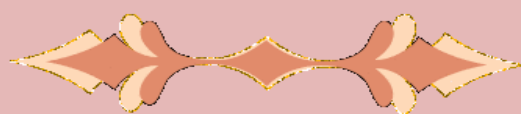
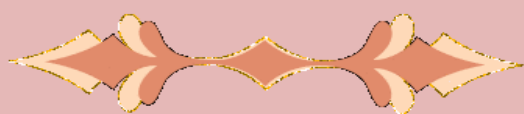
ADVENT

Ježiš povedal svojim učeníkom: „Majte sa na pozore, bdejte, lebo neviete, keď príde ten čas. Je to tak, ako keď človek odcestuje: opustil svoj dom, svojim sluhom odovzdal moc, každému určil prácu a vrátnikovi prikázal bdieť.

Bdejte teda, lebo neviete, keď príde pán domu: či večer či o polnoci, či za spevu kohúta alebo ráno. Aby vás nenašiel spať, keď príde nečakane!

A čo hovorím vám, hovorím všetkým: “Bdejte!”

...je čarovný čas, kedy sa pripravujeme na príchod Ježiša. Snažme sa, aby bolo toto obdobie pre našu rodinu pokojné a aby sme ho trávili čo najviac spolu. K tomu prispieva aj pohodová atmosféra, ktorú sa snažme u nás doma vytvoriť.

TRÍ VECI SÚ POTREBNÉ

*Tri veci musíš sebe aj druhým želať: zdravie,
priateľov
a radosť.*

*Tri veci musíš ovládať: svoju povahu,
svoj jazyk
a svoje správanie.*

*Tri veci musíš zdokonaľovať: odvahu,
dobrotu
a lásku k blížnemu.*

*Tri veci musíš dať: čo najviac chudobným,
slovo útechy smutným
a slovo pochvaly tým, čo si ju zaslúžia*

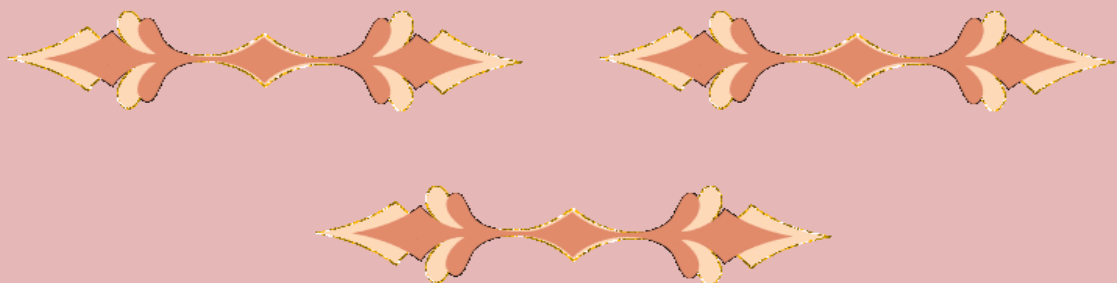
*Trom veciam sa musíš vyhýbať: krutosti,
namyslenosti
a nevďačnosti.*

*Tri veci musíš obdivovať: krásu prírody,
deti
a starých ľudí.*

*Aj napriek týmto želaniam chcem vysloviť ešte jedno
želanie, iba pre Teba: aby si slovo „musíš“ dokázal/a
zmeniť vo svojom živote na slovo „chcem“.*

*Nech Ťi v tomto pomáha a sprevádza ťa Božie požehnanie
počas celého adventného obdobia...*

Myslím si, že k tomu niet čo dodať

Rozhovor s duchovným, kňazom, rodákom z Bošian

Vzťahy s konkrétnymi ľuďmi z mäsa a kostí sú nenahraditeľné.

V tomto adventnom čase vám prinášame rozhovor s duchovným, kňazom pôsobiacim v Bratislave u Saleziánov, rodákom z Bošian. Porozprával nám o ceste k duchovnému povolaniu, svojej práci v komunite, ale aj o detstve v Bošianoch a jeho ďalších plánoch. Ing. Don Andrej Kňaze.

Andy, narodil si sa ako tretie dieťa. Aký bol malý Andrej?

Malý Andrej nebol nikdy až tak úplne malý... ;-) na fotke z 1. dňa v škole síce do výšky nevytrčam, ale je to iba tým, že stojím o schodík nižšie. Na stužkovej sa zasa básnička o mne začínala veršikom „narástol nám veru veľký – nezmetí sa do postielky“ ;-) No a okrem toho som bol ako dieťa ryšavý a určite nie nejaký rambo.

Čo ti najviac utkvelo z Bošian v pamäti? Na čo najradšej spomínaš?

Uff, veel'mi veľa krásnych vecí: priatelia (boli sme takí traja mušketeri - spolužiaci), hádzaná, skauting, farská partia a miništranti. Najviac priateľstiev mi asi zostalo

práve zo skautingu, doteraz sme s mnohými v kontakte, píšeme si, s niektorými sa navštevujeme dodnes.

Odkázal by si niečo súčasným mladým skautom ?

Pre mňa bol skauting super školou zodpovednosti a priateľstva a súčasne zážitkom dôvery, ktorá mi bola prejavená. Oplatí sa nerobiť veci iba preto, aby sa robili, ale robiť veci so srdcom, potom to naozaj prináša „chutné ovocie“. Svet sociálnych sietí nikdy nenahradí reálne priateľstvá a školu života, ktorou sú vzťahy s konkrétnymi ľuďmi z mäsa a kostí. Túto vec dnes niektorí mladí o niečo ťažšie objavujú.

Okrem školy života si isto vychodil aj tú klasickú, kamennú. Kde si študoval?

Po ZŠ som študoval na Gymnáziu v Topolčanoch (v Partizánskom to bolo ďalej od zastávky autobusu ;-)) a potom softvérové inžinierstvo na FEI STU v Bratislave. Nasledovala filozofia v Nave (BS) v Taliansku a inžiniersky stupeň aplikovanej informatiky na MTF v Trnave

... a potom ešte teológiu v Turíne. ☺ Neplánoval som to vopred, ale striedanie techniky a humanistických smerov

považujem za veľmi šťastné riešenie. Človek nemôže tak ľahko uletieť. ;-)

Otázka na telo. Mal si nejakú lásku? Plánoval si niekedy rodinu alebo tvoje rozhodnutie stať sa kňazom bolo jasné už skôr?

Myšlienka na kňazstvo sa objavila u mňa v takých troch vlnách, ale medzi nimi boli dlhé obdobia snívania o vlastnej rodine. Osobne som doteraz spoznal iba veľmi málo mladých ľudí, ktorí by si neprešli obdobiami zalúbenosti a minimálne pokusmi o vzťahy. Ani ja nie som z tejto skupiny, tých zalúbení bolo viac. Rozhodnúť sa definitívne pre akékoľvek životné smerovanie nie je jednoduché, vidím to dnes pri mladých, ktorí sa pripravujú na manželstvo, niekedy pochybnosti s blížiacim sa dátumom svadby vôbec nemiznú. Keď robí človek rozhodnutia o budúcnosti, nevidí v lese života ďalej ako po prvú zákrutu a súčasne hľadá istotu. Spätne sa to vidí jasne, ale v čase, keď sa človek rozhoduje to je niekedy dobrý adrenalín ;-)

Ako si sa dostal k saleziánom a kedy prišlo rozhodnutie študovať na bohosloveckej fakulte?

K saleziánom som sa dostal práve cez skauting. Johnny k nám pozval na jednu víkendovú akciu saleziánskeho

kňaza, dovtedy som iba čítal životopis dona Bosca. O rehoľníkoch počas totality u nás nebolo vôbec počuť, aj keď neskôr som zistil, že v Topolčanoch ich v ilegalite pred rokom 1989 pôsobilo viacero (Študent, Žembera, Izačovič, Dömeny, Michalka, Valábek, Kysel' ...). Rozhodnutie o saleziánoch padlo práve na VŠ, vďaka zážitku spoločenstva, ktoré bolo veľmi silné, pozitívne a v určitom zmysle definitívne zmenilo môj život. Ale to je na dlhšie rozprávanie...

Čo hovoríš na Taliansko, na mesto Turín, ktoré sme mali možnosť aspoň s častí s tebou navštíviť? Aké máš odtiaľ študentské zážitky?

Najkrajší darček, aký som v živote dostal boli práve roky štúdia v Taliansku. Teológia je veda a každá veda sa dá robiť rôznymi spôsobmi. Mali sme výborných profesorov, ľudských a pripravených. Vyrástli v krajine neprerušenej tradícii viery a živého spoločenstva, v ktorej mala viera svoje pevné miesto nielen ako folklór, ale ako životný štýl lásky a služby. Mám pocit, že čítali tie isté knihy ako súčasný pápež, František. Okrem toho spoločenstvo študentov sa skladalo z desiatok národností, bola tam dobrá talianska kuchyňa a nádherné hory s dlhými upravenými zjazdovkami. Viete si predstaviť niečo krajšie? ;-)

*Kde je tvoje súčasné pôsobisko? Čo konkrétne robíš ty?
Ako vyzerá tvoj bežný deň?*

Posledných 6 rokov som prežil v mládežníckom stredisku v Petržalke (www.mamateyka.sk). Je to mládežnícke stredisko, kde na pravidelné aktivity týždenne chodí asi 550 detí a mladých. Stretká, krúžky, futbalový a floorbalový klub, 4 zbory, nízkooprahová herňa, doučovanie, terénna sociálna práca, školenia, preventívne programy pre ZŠ, ale aj katechéza, omše, spovedanie, sprevádzanie. Nie sme farnosťou. Väčšina detí nechodí ani do kostola, snažíme sa podľa vzoru nášho zakladateľa primárne výchovou urobiť život mladých krajším. Z detí niektorí zostanú aj počas mládežníckych rokov – v tejto vekovej kategórii prevládajú už veriaci a niektorí si práve v tomto spoločenstve nájdu životných partnerov a pokračujú v rodinných spoločenstvách. Za 21 rokov strediska sa kruh uzatvoril a keď som sa sem po 12 rokov vrátil, z niektorých malých piatačikov, ktorým som sa počas VŠ venoval sú rodičia, ktorí nám teraz pomáhajú s deťmi. V tomto celom kolotoči viac ako 150 dobrovoľníkov (na týždennej báze!!!) sme my 8 saleziáni mali podelené úlohy, ja som mal na starosti vysokoškolákov, teda koordináciu aktivít a dobrovoľníkov pre túto vekovú

skupinu a tak trochu aj zháňanie zdrojov, písanie projektov.

Od júla 2017 ale pôsobím v stredisku na Miletičovej ulici, tu sa zatiaľ ešte len rozhliadam, zdá sa, že tej kancelárskej práce pribudne...

Možno by čitateľov zaujímal, aká je príprava na saleziánsky život

Dlhšia ako v diecéznom seminári. Ja som začal v roku 1996 a za kňaza som bol vysvätený až v roku 2009. Okrem štúdií máme roky pastoračnej praxe a rok väčšieho stíšenia v noviciáte. Príprava je teda o pár rokov dlhšia, ale mne to tak vyhovovalo, ja som na všetko potreboval vždy viac času... ;-)

Naša predstava o Petržalke je spojená aj s drogami, kriminalitou a pod. Stretávaš sa s tým?

Nie je to už také ako pred dvadsiatimi rokmi. Dnes sú v Bratislave oveľa nebezpečnejšie štvrte. Je to tu ale stále dosť pestré, keď si pred tým človek nezatvára oči a žije s miestnymi mladými dlhšie. Na polícii a na detskom urgente už máme dobrých známych. ;-)

Máme totiž klientov, ktorí majú problémy s drogami, kriminalitou aj prostitúciou. Spolupracujeme s viacerými občianskymi združeniami a dobrovoľníkmi - špecialistami, ktorí takýmto mladým

vedia pomôcť kvalifikovanejšie ako my. Niektoré osudy detí sú naozaj na veľmi smutný román, vie to človeka chytiť za srdce. Častokrát sme iba miestom, kde sa potreba pomoci diagnostikuje a začína. My sa snažíme viac o prevenciu, ponúknuť alternatívy, vytvorenie zdravého a inšpiratívneho prostredia.

Ako ste prežívali blahorečenie Titusa Zemana, mučeníka za duchovné povolania? Bola to veľká udalosť...

Bol to darček, ktorý sme ako saleziáni ešte pred pár rokmi vôbec nečakali, ale som osobne vďačný Pánu Bohu za bratov ako don Titus. Osobne som poznal spoluorganizátora útekov dona Ernesta Macáka, ktorý ako 95 ročný zomrel pred rokom, priznám sa, že som tipoval ako kandidáta na blahorečenie skôr jeho. Neskutočný príbeh - 12 rokov hral pred ŠtB blázna, aby neprezradil tých, ktorí im pomáhali, pretrpel roky väzenia a liečení (veľa elektrošokov). Myslím, že za mnohé ďakujeme práve vernosti a láske týchto spolubratov. V osobe Titusa vidím tichú službu mnohých iných. Svedčia bez slov o tom, čo je v živote naozaj dôležité. Samotná slávnosť a jej príprava boli celkom komplexné na prípravu, ale vznikla pekná spolupráca medzi mnohými subjektmi, veľmi nám pomohla bratislavská arcidiecéza, hudbu

zastrešili jezuiti, aktívne sa zapojili mnohí dobrovoľníci... nakoniec to, myslím, dobre dopadlo.

Čo považuješ na svojom povolání za najťažšie?

Uff, asi každodenná vernosť, zvlášť vo chvíľach nepochopenia, nevďačnosti, samoty, lebo aj také sú súčasťou života, ale nielen kňazského. ;-)

Ako tráviš voľný čas? Máš vôbec nejaký?

Som teraz na novom mieste... hľadám sa v tom, hľadám si rutinu každodennosti v inom kontexte. Don Bosco považoval za najlepšiu odmenu zmenu činnosti. Aktuálne stále do novej úlohy iba vstupujem, neviem presne povedať, čo budem potrebovať vyvažovať v najbližšom období. Počas posledných rokov, ktoré boli poznačené intenzívnym stretávaním sa s ľuďmi som najlepšie oddychoval tým, že som bol sám. Niekedy príroda, niekedy (neviem to racionálne vysvetliť) staré mesto: iba tak chodiť a pozerat' sa, ideálne keď som nikoho známeho nestretol... iba sa tak túlať uličkami... ;-) Niekedy plávanie, dobrá kniha, stretnutie s inšpiratívnymi ľuďmi...

Blížia sa Vianoce, možno väčšina z nás prežíva väčší stres ako po zvyšok roka. Možno sa zbytočne naháňame za materiálnymi vecami. Ako prežívaš tieto vianočné sviatky ty?

Pre pastoračného kňaza je to dosť aj o službe spovedania, určite to nie je ideálne adventné stíšenie ako v nejakom kláštore, kde môže byť pri dobrom manažmente čas na všetko. Okrem toho sa končí kalendárny rok, teda rôzne uzávierky a štatistiky, vyúčtovania, poďakovania dobrodincom... A stále aj to isté ako v rodinách: upratovanie, darčeky, varenie, zdobenie. Asi ten stres je väčší aj pre nás práve pred sviatkami. Ideálne by bolo, keby človek vedel mať čas na seba a svoj vzťah s Bohom pravidelne, bez ohľadu na kalendár, potom by sa ten základný vnútorný hlboký pokoj mal dať ľahšie udržať aj v hektických obdobiach. Ale doprial by som vám zažiť to ticho, čo zavládne v našom dome vždy 25.12. po obede... ;-))) keby horelo, asi by nemal u nás kto hasiť ;-)

Zaujímali by ma priebeh Štedrého večera vo vašej komunite, môžeme nahliadnuť?

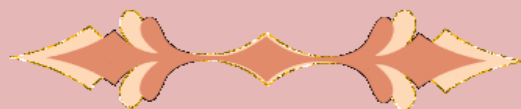
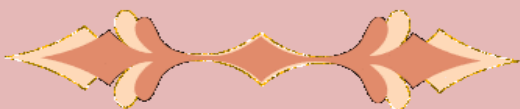
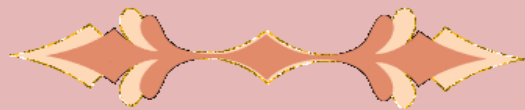
Ideálny priebeh: večerné modlitby, zvyčajne pokojnejšie, precítenejšie a viac pripravené, pri betleheme v kaplnke. Potom klasická štedrá večera, ozvláštnená tým, že v komunite sme bratia z rôznych častí Slovenska a každý máme niečo, „bez čoho by to nebolo ono“. To v praxi znamená, že na našom stole je podľa mňa oveľa viac dobrôt ako v bežnej rodine. Jeden pripraví bobálky, druhý kapustnicu, ten kapra, ten lososa, ten taký koláč, ktorý v

Taliansku musel na Vianoce byť, ten také vínko, tamten taký ovocný šalát... Skrátka „štedrá večera“ ako sa patrí ;-) Sedíme pri štedrom stole niekoľko hodín, rozpráva sa, žartuje, super pohoda... Potom nasledujú darčeky (spod stromčeka roznáša najmladší spolubrat). Darčeky asi ako bežne medzi dospelými: až tak veľa toho už nepotrebuje, ide skôr o symbol. Potom rýchlo upratať po večeri, zavolať domov, lebo polnočná začne o pár minút. Po polnočnej sa v Petržalky nechodilo hneď domov, zbor spieva ďalšie vianočné piesne, my vytiahneme všetky koláče, čo by sme nevládali v komunite zjesť a v stredu sa prežíva taká spoločná radosť, mladí a rodinky zostávajú, niekedy aj do druhej...

Ale pamätám si na extrémne a špeciálne Vianoce 2015. Traja z komunity sme nestihli ani polnočnú a po druhej v noci sme sa stretli v kuchyni. Ja z pohotovosti s mamičkou a jej niekoľkomesačnou Terezkou s horúčkou – nemajú auto a taxík nejakým spôsobom neprichádzal, Preto riešil dospelú klientku Krízového centra so sebevražednými úmyslami a direktor strávil dve hodiny s chlapom, ktorý podnapitý prišiel o pol dvanástej „zapáliť farárom tú budú“ až kým trochu nevytriezvel. Štrngli sme si, zaželali „šťastné a veselé“ a šli spať. ;-)

Andy, ďakujem ti za veľmi zaujímavý rozhovor. Prajem Ti požehnané vianočné sviatky. Nech Pán sprevádza tvoje kroky na zmysluplnej ceste, nech si príkladom pre iných. Veľa zdravia, síl a tej pozitívnej energie, ktorú z teba cítim vždy, keď ťa stretnem.

Redakcia Bošanec

ZDRUŽENIE MARIÁNSKEJ MLÁDEŽE

Motto: Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.

Združenie detí a mládeže založila Panna Mária. Písal sa rok 1830 a Panna Mária sa zjavuje sestre Kataríne Labouré v kaplnke na Rue de Bac v Paríži. Praje si založiť združenie pre deti a mládež. Odvtedy nás naša nebeská matka stále sprevádza a vyprosuje veľa milostí.

Cieľom ZMM je vychovávať všetkých členov k životu z viery podľa vzoru Ježiša Krista.

a) Posväcovaním seba - pristupovaním k sviatostiam, zúčastňovaním sa duchovných obnôv, modlitbou ruženca, radostným nasledovaním života Panny Márie

b) Apoštolátom v rodine - láskou a poslušnosťou voči rodičom a vytváraním dobrých súrodeneckých vzťahov,

vo farnosti - aktívnym zúčastňovaním sa na živote farnosti, pomocou pri charitatívnej a misijnej činnosti, v službe starým, chorým ľuďom, bezdomovcom, prácou s deťmi a mládežou, návštevou v detských domovoch...

v škole a práci - zodpovedným plnením si svojich povinností, úctou voči autorite, vytváraním priateľských vzťahov, vydávaním svedectva viery.

Záväzky: - chrániť sa hriechu, - často pristupovať k sviatostiam, - spoznávať a nasledovať čnosti Panny Márie, - denne sa modliť ruženec, aspoň desiatok, - každý deň urobiť pre Máriu aspoň jeden dobrý skutok.

ČLENSTVO: Členstvo v ZMM pozostáva z troch stupňov:

Anjelský spolok - "anjeličkovia" (6-9 rokov)

Máriine deti - "čakatelia" (10-15 rokov)

Mariánska mládež - "členovia" (od 16 rokov)

***Znak:** Zázračná medaila na modrej stuhe. Pre čakateľov na prijatie - medaile na bielej stuhe.*

Patriť do ZMM znamená nasledovať jej čnosti – čistotu, pokoru, poslušnosť a lásku.

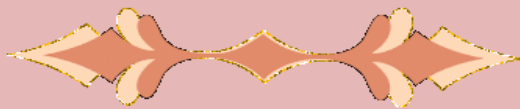
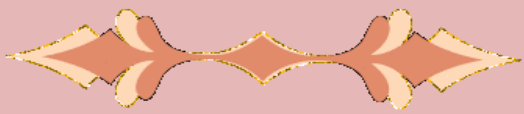
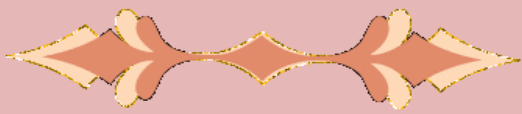
Aj v našej farnosti dňa 8.12.2017 bolo založené Združenie mariánskej mládeže. Do Združenia sa zapojili deti aj mládež. Pri svätej omši po homílii nasledoval samotný akt prijatia. Kandidáti na prijatie vyjadrili sľuby, že si budú plniť svoje záväzky a zasvätili sa Panne Márii. Potom im boli odovzdané medaily ako symbol združenia, s modrými stužkami určené členovi a s bielymi čakateľom. Na záver svätej omše náš duchovný vyjadril radosť z prijatia členov, ktorí sa mu následne poďakovali, že práve z jeho rúk prijali medaily.

Deti a mládež z našej farnosti chcú byť stále s Pannou Máriou a preto sa jej zasvätili, aby spoločne kráčali za Kristom.

SVÄTÝ MIKULÁŠ

Sviatok svätého Mikuláša je krásnym sviatkom najmä pre deti a je predzvestou blížiacich sa Vianoc, ktoré dokážu stmeliť rodiny a zlepšiť konanie mnohých ľudí viac ako akákoľvek iná príležitosť.

Piatok 8. 12. 2017 po svätej omši prišiel do farského kostola v Bošanoch svätý Mikuláš. Pre deti priniesol darčeky. Odmenený bol pesničkami a básničkami.

Ďakujeme Mikulášovi aj všetkým dobrovoľníkom za pomoc pri príprave darčiekov a celého programu.

Adventný koncert

Dňa 10.12.2017 sa v našom chráme konal koncert, ktorý pripravila Základná umelecká škola v Bošanoch. Hudbou sprítomnili blížiace sa vianočné sviatky mnohým rodinám. Počas koncertu odzneli viaceré hudobné nástroje. Okrem sólových vystúpení nechýbali ani súbory.

Na koncerte vystupovali žiaci a učitelia. Koncert mal vysokú úroveň. Atmosféra bola výborná.

Predvianočný deviatnik

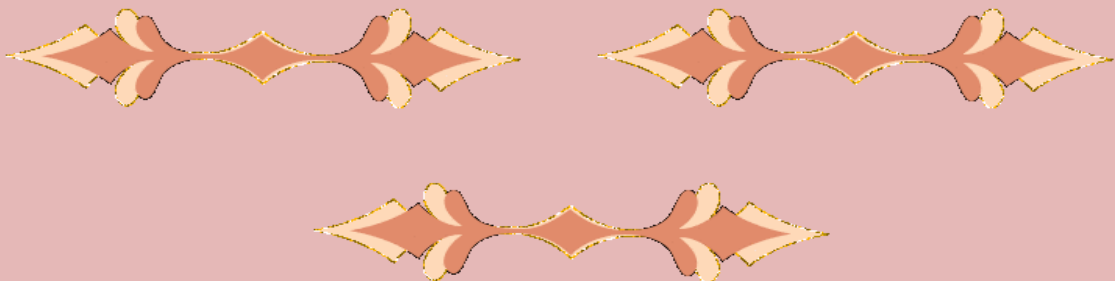
Kto dá prístrešok svätej rodine

Každoročne sa v našej farnosti koná deviatnik pod názvom „Kto dá prístrešok svätej rodine“. Deviatnik sa v našej farnosti začal 15. decembra v kláštore u sestričiek a končil sa v predvečer Štedrého dňa 23. decembra.

Betlehemské svetlo

„Betlehemské svetlo nám každoročne pripomína blížiace sa Vianoce, čas pokoja, radostných stretnutí s najbližšími. V predvianočnom období sa do šírenia svetla k ľuďom do obcí a miest i jednotlivých ustanovizní zapájajú stovky skautov. Svetlo roznášajú po celom Slovensku už po 26. krát ako symbol pokoja a lásky. Môžeme byť hrdí, že sa podarilo vybudovať takúto tradíciu, ktorá si získala srdcia ľudí. Betlehemské svetlo priniesli naši skauti do farského kostola v Bošanoch na Štedrý deň o 11:00 hod. Do kostola v Práznovciach svetlo priniesli na Štedrý deň o 9:20 hod. a do kostola v Krnči na Štedrý deň o 9:45 hod. Betlehemské svetlo si veriaci mohli odpáliť do 14:00 hod.

Jasličková slávnosť Bošany

Zazvonili zvony, ktoré nám oznámili príchod malého Ježiška na tento pozemský svet. Všetci vieme, že sa narodil v Betleheme. Ale nielen v Betleheme, ale aj v našom srdci. Na oltári nám svieti večné svetlo, ktoré nám pripomína Ježiša vo Sviatosti, že je tu medzi nami prítomný a pozýva nás k sebe.

V našej farnosti sme si pripomenuli narodenie Ježiša jasličkovou slávnosťou, ktorá sa konala 25.12.2017 v Dome kultúry v Bošanoch o 15.00 hod. Naše deti si pripravili pekné vianočné posedenie pod vedením sr. Zuzany. K jednotlivým postavám a výstupom pristupovali s plnou zodpovednosťou a pokorou. Bolo vidieť, ako naplno prežívajú svoje úlohy. Prítomní ich odmenili veľkým potleskom. K príjemnej atmosfére prispel aj Folklórny súbor Krnčianka pod vedením Júliusa Štreichera, ktorý nám zaspieval vianočné piesne a tak spestril našu slávnosť. Na konci slávnosti náš duchovný vdp. Štefan Bukovan poďakoval všetkým, ktorí túto jasličkovú slávnosť pripravili. Ich námaha nebola zbytočná. V tomto vianočnom čase potešili veľa ľudí. A o to im všetkým išlo.

Jasličková pobožnosť - Husiarik z Brodzian

Dňa 26.12.2017 na slávnosť svätého Štefana po svätej omši o 11.00 hod. vo farskom kostole v Bošanoch sme privítali Folklórnu skupinu Husiarik z Brodzian, ktorá nám spríjemnila sviatočné dni svojimi koledami, vinšami a priblížila nám atmosféru na Betlehemskej salaši – Betlehenskou hrou pastierov, ktorá už neodmysliteľne patrí k sviatkom Vianoc na Slovensku.

Atmosféra bola výborná.

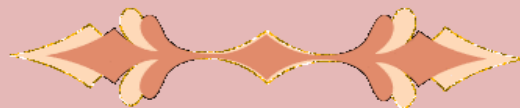

Jasličková slávnosť Práznovce a Krnča

Dňa 26.12. 2017 na sviatok sv. Štefana o 8:30 hod. sa uskutočnila jasličková slávnosť v kostole v Práznovciach a o 10:00 hod. v kostole Krnča. Jasličkovú slávnosť pripravil Folklórny súbor Krnčianka.

Dobrá novina

Najväčšia akcia eRka. V rámci koledníckej akcie deti počas vianočného obdobia koledami a vinšami ohlasujú radostnú zvesť o narodení Krista v rodinách svojich miest a obcí a súčasne zbierajú finančné dary, ktorými Dobrá novina podporuje rozvojové projekty v Afrike. Súčasťou Dobrej noviny je aj rozvojové vzdelávanie a výchova k solidarite.

V Bošanoch sa táto akcia konala na sviatok sv. Štefana 26.12.2017. Koledovalo 20 koledníkov. Boli rozdelení do 2

skupín. Navštívili 29 rodín. Vyzbieralo sa 866,50 €. V Práznovciach sa akcia konala na Slávnosť Narodenia Pána 25.12.2017. Koledníci boli rozdelení do 3 skupín. Koledovalo 9 detí a 3 dospelí. Navštívili 38 rodín. Vyzbieralo sa 743.50€. V Krnči sa akcia konala na Slávnosť Narodenia Pána 25.12.2017. Koledovala 1 skupina, 7 koledníkov a navštívili 6 rodín. Vyzbieralo sa 190 €. Túto akciu mal na starosti Mgr. Patrik Poliak, Koledníkom, ale aj rodinám ktoré prijali koledníkov patrí veľká vďaka.

Svätý Otec a naša rodáčka

Stopy v srdci

Ako väčšina z vás už vie, pri našom Seminári sv. Gorazda pôsobia i sestry vincentky (Spoločnosť dcér kresťanskej lásky), ktoré sa starajú predovšetkým o chudobných v Nitre, alebo učia na škole. V neposlednom rade sa starajú i o nás bohoslovcov a veľmi nám spríjemňujú a duchovne skvalitňujú našu formáciu. Že je o nás dobre postarané dokazuje i to, že jedna z týchto „našich“ sestričiek, sestra Samuela, sa pred pár rokmi starala o samotného pápeža Františka. Svoje zážitky z tejto služby nám poskytla a my sa chceme s týmto krásnym svedectvom podeliť s našimi čitateľmi. Pred samotným svedectvom sestry Samuely si dovoľíme trošku upresniť informácie o jej pôsobisku, o Dome sv. Marty. Tento dom dnes slúži ako vatikánsky hotel, v ktorom sú ubytovaní väčšinou cirkevní hodnostári (napr. kardináli počas konkláve), ale taktiež i iní hostia, ktorí sa do Vatikánu vybrali kvôli rôznym zasadaniam. Dá sa povedať, že ide vždy o vzácných hostí, o ktorých musí byť dobre postarané. Táto istá budova slúžila i ako hospic a to za

pontifikátu Leva XIII., kedy v Ríme vypukla cholera. No ale prejdime už k samotnému svedectvu našej sestričky:

V Dome sv. Marty vo Vatikáne som pracovala päť rokov ako servírka. Za toto obdobie sa tam vystriedalo mnoho hostí z rôznych kútov sveta. Spoznala som ľudí rôznej národnosti, pleti, jazyka, a predsa sme si rozumeli. Okrem taliančiny, ktorú väčšina ovládala, sme sa dorozumievali aj gestami či úsmevom, ktorý je často veľaavravnejší ako reč. Začiatky tejto služby však neboli ľahké, to vie každý, kto prešiel skúsenosťou života v cudzine. Nové prostredie, mentalita, práca, cudzí jazyk. Prvé štyri roky práce vo Vatikáne rýchlo ubehli. V mojom srdci nezhasla túžba pracovať v blízkosti Svätého Otca, ktorého som dovtedy videla len z diaľky – či už vo Svätopeterskej bazilike alebo na námestí. Vtedy, keď si človek myslí, že tá či oná situácia sa už nezmení, vstupuje a zasahuje Pán so svojim dobrodružným plánom. A prekvapil aj mňa.

Posledný rok môjho päťročného pôsobenia v Dome sv. Marty vo Vatikáne sa mi dostalo tej milosti, že som sa mohla jeden rok stretávať s pápežom Františkom osobne. Väčšina z nás pozná pápeža Františka z médií – denne sa o ňom píše v novinách, rozpráva v televízii, v rádiu, na facebooku a všeliakde inde. Mnohí z nás už mali možnosť presvedčiť sa, aký je, čo hovorí, ako koná, alebo sa s ním

stretnúť v nádhernej atmosfére na audiencii na vatikánskom Námestí sv. Petra. V osobnom kontakte však poznávame človeka lepšie, poznávame ho zblízka – a to platí aj o pápežovi. Všetko to začalo jedným z jeho prvých pápežských rozhodnutí - bývať v Dome sv. Marty.

Toto rozhodnutie vystihuje jeho originálnu osobnosť i celý jeho pontifikát. My sme zase boli týmto rozhodnutím ohúrení a milo prekvapení. Bolo to niečo nové. Na jednej strane nás tešila jeho blízkosť, no na druhej strane sme nevedeli, ako sa máme okolo neho správať. V prvé dni, keď prichádzal do jedálne so svojimi spolupracovníkmi, sme sa my zamestnanci cítili neisto; nevedeli sme, ako reagovať, či niečo povedať, opýtať sa, ved' stretnutia s takouto osobnosťou nie sú bežnou vecou. Dovtedy bola vždy osoba sv. otca starostlivo chránená. František nás však veľmi rýchlo dostal z našej neistoty a vyzýval nás, aby sme sa k nemu správali normálne a nebáli sa ho, ved' predsa „nehryzie“.

Po istom čase nám, zamestnancom, už nepripadalo vôbec zvláštne, že sme „muža v bielom“ stretli hociĎde – či na chodbe, pred domom, alebo sme sa s ním dokonca viezli vo výtahu. Svojou spontánnosťou a dobrotou si nás všetkých získal a stres z toho, ako k nemu pristupovať hneď opadol – dokonca aj tých menej zhovorčivých. Ja som pracovala

v jedálni, a tak som ho pri stolovaní denne stretávala. A keďže som tiež spontánny typ, nerobilo mi až taký problém nadviazať s ním dialóg. Pripadalo mi už normálne, keď sme sa stretli a svojim úsmevom a pozdravom: *buon giorno!*, či otázkou: *come sta?* prejavil svoju pozornosť a záujem. O pápežovi Františkovi môžeme povedať, že nie je typ človeka, ktorý by si vyžadoval okázalosť, či prehnanú úslužnosť, ale skôr naopak, jednoduchý a ľudský prístup. Takto pristupuje k iným aj on sám.

Pápež František sa zaujímal o každého z nás – o naše komunity, rodiny, radosti i problémy. Stalo sa bežnou vecou, že sa nás spýtal, ako sa máme, či sme si oddýchli, a prejavoval radosť, že má také spoločenstvo. Mám aj osobnú skúsenosť, ktorá súvisí s modlitbami Svätého Otca. Pri bolestnej skúške v mojej rodine, keď mamička bola na tom zdravotne dosť zle, prosila som o modlitby všade, kde sa dalo. Do tejto modlitbovej reťaze som sa odvážila zapojiť aj Svätého Otca. Milo ma prekvapil svojim záujmom. Pýtal sa na mamičkino meno, na všetky okolnosti jej choroby a dodal: „Budem sa za ňu modliť!“ Toto jeho uistenie mi dodalo odvalu a dôveru v Pánovu milosť a pomoc. Keď som sa o týždeň vrátila z rodičovského domu do Vatikánu, ani som nepomyslela

nato, aby Svätý Otec ešte evidoval moju prosbu. Prvá jeho otázka pri stretnutí bola: „Ako sa má vaša mama?“ Slzy mi vystúpili do očí a odpovedala som: „Aj vďaka vašim modlitbám lepšie.“ Cítila som, že mi venuje celú svoju pozornosť.

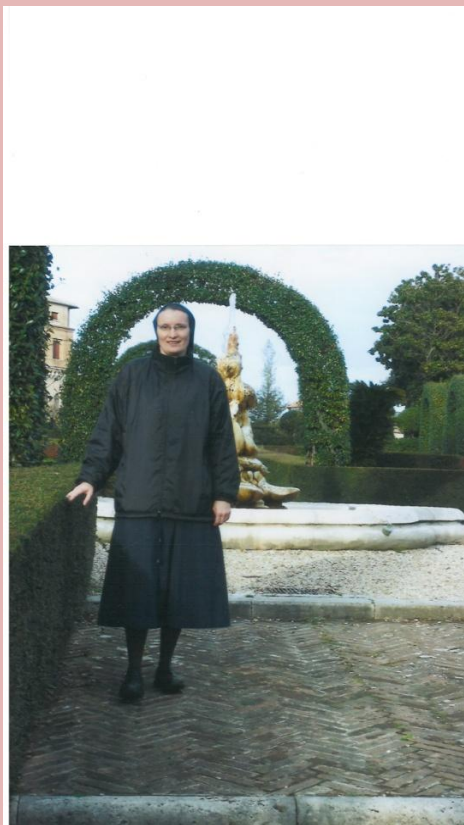
Aj keď som už skoro 4 roky preč z domu sv. Marty, Pán mi odvtedy doprial stretnúť sa s pápežom Františkom už 3-krát. Prvýkrát v Ríme, keď bol rok zasvätených, druhýkrát na stretnutí mládeže v Poľsku a tretíkrát teraz nedávno na vincentskom sympóziu, opäť v Ríme. Je pre mňa úžasné vnímať,, ako eviduje človeka aj keď už nie je s ním v bezprostrednom kontakte. Zostala som milo prekvapená, keď ma naposledy privítal slovami: Vitajte sr. Samuela! Naposledy sme sa stretli minulý rok v Poľsku, že? A dodal: ešte stále ste v Nitre? Niekedy stačí človeku pár stretnutí s iným človekom, aby zanechal stopy v jeho srdci. Keď sme sa stretli prvýkrát v Ríme na stretnutí zasvätených, vravím mu: Sv. Otče, prišla som Vás pozdraviť; som tu na stretnutí mladých zasvätených. A on sa ma opýtal: a vy ste „mladá“ zasvätená? Vždy som obdivovala jeho humor, aj ten na svoj účet.

Každé moje stretnutie s ním bolo originálne a srdečné. Potvrdil to aj šéf jeho osobnej ochranky slovami: sestrička, pri vašom vzájomnom stretnutí bolo vidieť úžasnú

bezprostrednosť a srdečnosť, nič formálne, ale spontánna radosť oboch. Akoby ste vzájomným stretnutím obaja mali sviatok. To je postreh zvonka. A presne tak vnímam naše stretnutie aj ja – ako jednoduché, srdečné a úprimné. Nedá sa veľa toho napísať, lebo čas nedovolí. Nakoniec teda ešte malá epizódka. Keď sa raz sv. otec chystal na audienciu, povedal mi jeden jeho spolupracovník: Sv. Otče, vezmite si aj kabát, lebo je chladno! Pápež sa ho začudovane spýtal: Kabát? Ved' to je pre starších. Nakoniec bolo aj dobré, že si ho nevzal, lebo ako ho poznáme, so svojím štedrým duchom by sa v ňom dlho nezohrial. Nič si neprisvojuje ani nenárokujie. Ak kladie nároky, tak najprv na seba. Všetkým ponúka spoluprácu na budovaní Kristovho kráľovstva, vyzýva nás stať sa Ježišovými svedkami a učeníkmi aj skutkami, lebo nimi hovoríme najjasnejšou rečou. Verím, že pápež František je správny „Peter“ našich čias, ktorý z bohatosti svojich darov dáva nový dych Cirkvi a svetu. Jeho prosbu modliť sa za neho berme vážne. Ak nás o to prosí, iste nám dôveruje. Vie, že iba silou modlitby môže kráčať vpred aj napriek vetrom a búrkam, ktorým musí čeliť Petrova loďka.

S vďačnosťou, Sr. Samuela (Ingrid Ševčíková)

Spracoval: Patrik Lencěš

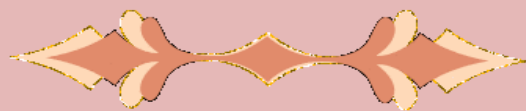
Predpísané zbierky v roku 2017

<i>Charita 2x</i>	—	1 300 €
<i>Boží hrob</i>	—	1 200 €
<i>Seminár 2x</i>	—	920 €
<i>Katolícke masmédiá</i>	—	300 €
<i>Zbierka na dobročinné</i>		
<i>Diela Sv. otca</i>	—	417 €
<i>Misie</i>	—	813 €
<i>Boj proti hladu –</i>	—	1 024,42 €
<i>kúpou medovníkového</i>		
<i>srdiečka</i>		
<i>Spolu:</i>		5 947,42 €;

Koledovanie:

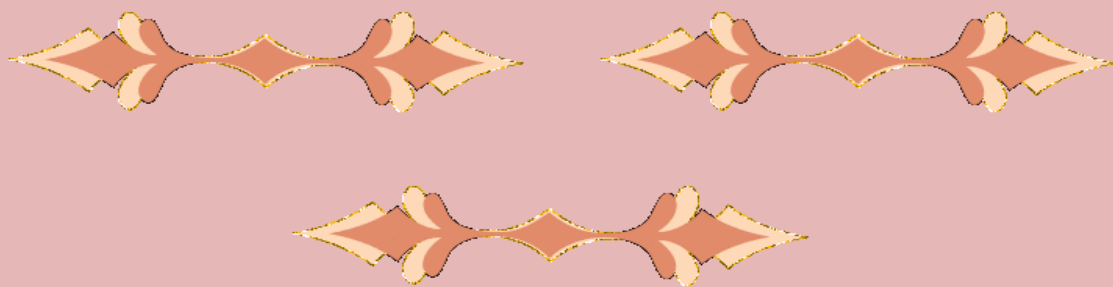
<i>Krnča</i>	—	190 €;
<i>Bošany</i>	—	866,50 €;
<i>Práznovce</i>	--	743,50 €.
<i>Spolu:</i>		1 800 €.

Záver

Rok 2017 sa chýli ku koncu. Bolo by namieste zamyslieť sa nad tým, čo nám dal? Ako sme ho prežili? Čo sme sa naučili? Čo nové sa dozvedeli? Ako sme sa správali? Zamyslieť sa nad svojimi vzťahmi, postojmi, názormi o sebe i iných. Mali by sme zhodnotiť veci a udalosti uplynulého roka.

So starým rokom sme sa rozlúčili 31.12.2017 o 15.00 hod. **ďakovnou pobožnosťou.** Vdp. Štefan Bukovan počas pobožnosti poďakoval farníkom za modlitby, spoluprácu, finančnú podporu, rozdávatelom svätého prijímania, rehoľným sestrám, kostolníkom za ich nezištnú lásku ku kostolu spojenú mnohokrát s veľkou obetou. Ďakoval organistom, miništrantom, ženám starajúcim sa o krásu Božieho domu i našej fary a Farského pastoračného centra, chlapom, ktorí vedia priložiť ruku k dielu, ekonómke v pomoci v boji s číslami a všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomohli farnosti.

Vďaka ti, Bože, za celý tento rok, Vďaka ti za všetky dary, za lásku, radosť, slnko, úsmev, hudbu a za všetko to krásne na svete, čo si pre nás stvoril.

